

СТЕНОГРАМА

слухань у Комітеті з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки на тему: "Стабілізація ситуації у вугільній галузі та перспективи її розвитку до 2020 року"

09 лютого 2016 року

Веде засідання заступник голови Комітету НАСАЛІК І.С.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні друзі, давайте ще почекаємо 5 хвилин, тому що там на вході є достатня кількість людей, які ще не зайшли. Я би попросив 5-7 хвилин для того, щоби люди на входи все-таки могли би зайти.

Закрийте, будь ласка, двері, практично уже всі в залі.

Шановні учасники сьогоднішніх слухань, Комітет Верховної Ради України з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки проводить парламентські слухання з питань: "Стабілізації ситуації у вугільній галузі та перспективи її розвитку до 2020 року".

Запрошені на сьогоднішній захід наша виконавча влада, міністр палива і енергетики. Запрошені голови обласних державних адміністрацій. Запрошені голови профкомів. І я бачу, колеги з минулих скликань тут присутні. Запрошені експерти. Запрошені всі ті, хто мають відношення до цієї галузі.

Дуже би хотілось, щоб ці слухання пройшли відкрито, щоб ми мали відкриту публічну дискусію, щоб ми напрацювали ті погляди, які могли б реалізувати. І основне, щоб те, що сьогодні лягло на папір, щоб воно лягло в реальні дії. Звичайно, ми працюємо сьогодні у тій ситуації, що практично одна третя частина Луганської і Донецької області зараз знаходяться в окупації. З другої сторони, для вугільної галузі це практично 50 відсотків видобутку всього вугілля і 100 відсотків видобутку антрацитового вугілля.

Хотілося б кілька штрихів від себе сказати. Не може розвиватися енергетика в Україні поза межами розвитку енергетики у світі в цілому. І тенденції, які йдуть зараз у світі, вони говорять про те, що активно розвиваються альтернативні види енергетики: вітро-, гідроенергетика, енергетика відпливів і приливів, термоядерна енергія. За останні 15 років вартість 1 кВт/год, я хочу на цьому наголосити, в Європі знизилася в ціні майже на 60 відсотків. А в найближчі 20 років очікується зниження ще на 50-80 відсотків. У металургійній галузі пройшло повне скорочення по коксових батареях, і на одну тонну продукцію у найближчі 7-10 років розглядають зменшення практично на 30-40 відсотків. Цементна промисловість – я говорю про світову цементну промисловість, - зниження витрат вугілля на одну тонну продукції практично зменшилось на 30 відсотків. А питання отримання чистої енергії підтримується практично всіма лідерами нашої планети.

Паризька угода, яка була прийнята, говорить про те, що до 2050 року ми взагалі повинні відійти від вугледобувної продукції як такої. Україна не може розвиватися поза межами, і, очевидно, що з прийняттям таких рішень повинна бути відповідна корекція в розвитку безпосередньо вугільної галузі на терені України.

Звичайно, прикро, що, скажімо, Кабінет Міністрів України не затвердив глобального плану розвитку вугільної галузі. І в основному фінансування, яке зараз проходить, - це закриття,

безсистемне закриття шахт та, скажімо, заборгованості із заробітних плат, які є у вугільній промисловості, для того щоб закрити соціальні вибухи, які є на підприємствах.

Тому аналітична група, яка працювала, скажімо, у вугільній промисловості, яка дала поради - я хотів би їх озвучити сьогодні, - вона підійшла до основних чотирьох принципів, на яких ви базувалися. Перший принцип – це наявність підготовлених запасів, які є в галузі; другий – наявність легко підготовлених запасів; третє – це диференціація запасів по застосуванню комплексної механізації, тобто я говорю про традиційні механізовані комплекси і нетрадиційні мурашникові комплекси. А також четверта позиція – це моніторинг підприємств на предмет швидкого виходу на нульовий рівень рентабельності.

Виходячи з цих чотирьох принципів, я хотів коротенько дати аналіз по державних підприємствах. Зокрема, розпочну з державного підприємства "Львіввугілля". Якщо виходимо з цих чотирьох принципів, тоді отримуємо таку десь приблизно картину. Шахта "Степова" – єдина шахта в державному підприємстві "Львіввугілля", на якій варто продовжити застосування традиційних механізованих комплексів з удосконаленням системи забезпечення гірської маси. Термін виходу на нульову рентабельність – півтора року. Усі інші шахти вимагають негайного переходу на альтернативний технологічний видобуток. Термін виходу на нульову рентабельність – від 12 місяців (це що стосується шахти "Відродження") до 19 місяців (шахта "Червоноградська"). При цьому пріоритет стратегічного розвитку родовища має шахта "Лісова", з виробітку якої передбачається вийти на запаси шахти "Візейська", яка, до речі, необґрунтовано закрита, а має унікальні якісні характеристики.

Державне підприємство "Селидівугілля", шахта "Новгородовська", да. Найперспективніша. Застосовуючи традиційно нетрадиційну технологію видобутку через 12-14 місяців можна вивести на нульовий рівень рентабельності і подальші 10-12 років працювати беззбитково до девальвації вугільної промисловості як такої.

Шахта "Росія" виглядає, звичайно, менш привабливо за рахунок величезних інженерно-технічних прорахунків, допущених на шахті за останні 5 років. Але застосовуючи альтернативні технології на пластах, що раніше не розроблялися, через 15... 14-15 місяців шахта може працювати прибутково.

Шахти "Україна" і "Курахівська" схожі за своїми проблемами, і тому застосування двох-трьох бурошнекових комплексів по черзі може приблизити шахту до рівня беззбитковості і завершити видобуток вугілля на шахтах на найближчі 7-8 років.

"Червоноармійськвугілля". Найпривабливішою з точки зору швидкого виходу на нульовий рівень рентабельності являється шахта "Центральна", яку із застосуванням традиційної технології видобутку можна зробити такою, що самоокупається через 12-14 місяців.

Шахта ім. Дмитрова – друга по рейтингу привабливості. Через 15 місяців з урахуванням реінвестування можна забезпечити беззбиткову – наголошую, беззбиткову роботу підприємства упродовж 7-8 років.

Шахта ім. Стаханова – найбільш витратне підприємство. Ставку належить робити на традиційні технології видобутку, вихід на остаточний нульовий рівень рентабельності є достатньо проблематичним.

На шахті "Роднинська" застосування нетрадиційної технології видобутку може упродовж 3-4 років забезпечити мінімізацію витрат на закриття підприємства.

"Лисичанськвугілля". Шахта ім. Мельникова. Я хотів би особливо зупинитися на ній. Підприємство повністю оснащено новою прохідною очисною технікою. "Лисичанськвугілля" отримав у 2011 році кредит в сумі майже 80 мільйонів доларів під державні гарантії на реалізацію його проекту по шахті Мельникова.

Проектом модернізації шахти Мельникова передбачалося збільшення видобутку вугілля. На ці гроші було придбано два комплекси по видобутку вугілля і 5 прохідницьких комплексів з прохідними комбайнами, конвеєрами, підстанціями і іншим устаткуванням у Китайської Народної Республіки. На підприємстві використовувалися комплекси з низьким навантаженням – 40 метрів в місяць. Перший комплекс по видобутку вугілля працює по теперішній час з максимальним навантаженням 500 тон в добу, а ось другий до 2015 року лежав на поверхні і тільки з грудня 2015 року почав працювати по видобутку вугілля, а вже у січня 2016 року робота в лаві із-за самозаймання вугілля призупинена. Це я говорю про те, як використовуються кошти, задіяні державою, які вкладаються в цю галузь.

Шахта "Гірська" і "Карбоніт". Так як шахти знаходяться в безпосередній близькості до зіткнення, напевно, інвестиції є нереальними і це вже поштовх до того, як ми маємо виходити із загальної ситуації.

Це короткий аналіз, який розроблений цілою групою фахівців, який би хотілося також розглянути на сьогоднішньому засіданні.

Я би просив, щоби в сьогоднішній слуханнях ми могли концентрувати свої виступи, щоби вони були на рівні, скажімо, 5-7 хвилин, але щоби вони були концентровані. Всі тут сидять фахівці, всі практично знають проблеми галузі, і щоб ми максимально могли концентруватися на тих проблемах, і виходу з тих проблем, які у нас є.

Я запрошую до слова Михайла Леонтійовича Бондара, голову комітету з питань вугільної промисловості.

БОНДАР Л.М. Дякую, Ігорю Степановичу.

Доброго дня всім присутнім. Також хочу від себе подякувати за те, що відгукнулися на нашу ініціативу провести комітетські слухання. Особисто хочу подякувати міністру.

Так, за останні роки спостерігається тенденція щодо фінансового забезпечення вугледобувних підприємств, що в свою чергу призводить до загострення соціальної напруги в регіонах видобування вугілля.

Концепцію державної цільової економічної програми реформування вугільної галузі 2015-2020-х років досі не затверджено. Реформування наразі має безсистемний характер, що призводить до руйнації галузі. Для глибинних реформ необхідна належна бюджетна підтримка, яка є неможливою без планової реалізації самої програми. Я на своєму досвіді знаю, що вибивати кошти в Міністерстві фінансів – це є проблематично, коли немає такого аргументу.

В 2015 році нам вдалося 1,7 мільярда виділити на вугільну галузь. На жаль, це було недостатньо, і впродовж 2015 року нам ще все-таки доводилося і законопроектом перекидати 400 мільйонів, і Кабмін своєю постановою перекидав 500, під кінець року ще 312 мільйонів перекинули. І навіть в бюджеті 2016 року також заклали 500 мільйонів на погашення заборгованості, яка виникла в 2015 році на 01.01.2016 року.

На сьогодні мною зареєстровано також законопроект номер 3813. Це, на жаль, в бюджеті 2016 року немає статті держпідтримки, і цим якраз законом ми будемо старатися відновити цю статтю – і перекинути кошти відповідно на... Але я вважаю, що це знову скоріше латання дірок, аніж системна робота. І коли в умовах більшість шахт мають проблеми із виплатою заборгованих виплат, накопичені величезні борги за спожиту електроенергію та мають низку інших проблем фінансового характеру, можливо, вже час розглянути питання впровадження ринкового механізму та адекватного ціноутворення на товарну вугільну продукцію з метою виведення державних вугледобувних підприємств на самоокупність.

Окремо хочу зазначити, що комітет продовжує стояти на сторожі належної соціальної підтримки всіх працівників паливно-енергетичного комплексу. Зокрема, в розрізі сьогоднішньої тематики слухань до другого читання підготовлених і схвалених законопроект номер 1634 про внесення змін до гірничого закону України щодо уточнення порядку компенсації за оплату комунальних послуг, який поступово перетворюється у прапор боротьби за повернення, бодай, половини належних працівникам галузей соціальних гарантій.

Акцентую вашу увагу, що в останні роки фінансування вугільної галузі було спрямовано на проїдання без належного розвитку галузі. Вважаю, що треба поставити в цьому питанні крапку і розробити та впровадити дієвий план заходів у контексті залучення інвестицій в її розвиток. І це питання державної ваги, оскільки, на жаль, реформа вугільної галузі не є пріоритетною для міжнародних фінансових організацій і в рамках імплементації Європейського законодавства. Ці обставини призводять до подальшого занепаду галузі та її повної руйнації.

Таким чином, відповідність за подальшу долю галузі залишається за державою. Яка навіть у випадку прийняття рішення щодо ліквідації шахт має бути відповідальною з точки зору забезпечення адекватних соціальних гарантій вивільнених працівників. У будь-якому випадку серйозні рішення мають прийматися виключно після серйозних експертних і громадських обговорень. Дякую за увагу і також закликаю до плідної співпраці. Готові вислуховувати і дискувати з усіма проблемами, і пропозиціями з якими ви прийшли. Ще раз закликаю до співпраці. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, пане Михайле.

Надаю слово Міністру палива і енергетики, хоча воно у нас зараз називається енергетики та вугільної промисловості – Демчишину Володимирі Васильовичу. Якщо можна, то ми трошки змінимо формат сьогоднішніх слухань, ми надамо 10 хвилин. Вистачить, Володимир Васильович? 10 хвилин для того, щоб виступив міністр. І я би хотів все-таки, щоб ми виділили 15 хвилин чи 20, як ви будете вважати...

ДЕМЧИШИН В.В. На обговорення.

ГОЛОВУЮЧИЙ. На обговорення, тобто по задаванню... будь-хто з вас може задавати запитання на ту... скажімо, проблематику, яку ви бачите. Підходить такий формат? Ми його трошки змінимо, я думаю, що...

_____. (Не чути)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ні-ні, ну воно якраз буде...жива і буде зрозуміло. Прошу.

ДЕМЧИШИН В.В. Ігор Степанович, дуже дякую. Колеги, радий вас всіх бачити. Бачу в залі і представників профспілок, і науковців, і шахтарів, генеральні директори тут. Дуже радий, що така дискусія відбувається. Насправді, її дійсно не вистачало, тому що ті всі зусилля, які ми докладали на рівні міністерства, на рівні Кабміну, вони дуже часто не сприймалися по різних причинах. І я поясню, чому.

Дуже дякую за те, що дійсно була робоча група організована вами, яка напрацювала певні, скажемо, ідеї, яким чином можна було збалансувати ситуацію і в галузі, і на конкретних шахтах. І ці рекомендації, які ви робили, ми обов'язково розглянемо. Хочу вам сказати, що регулярно проводимо у себе в міністерстві зустрічі на технічному рівні з технічними спеціалістами, які розглядають програми розвитку шахт. І протягом останніх декількох тижнів була проведена чергова серія таких обговорень. Є розуміння досить детальне що робити в технічній частині з більшістю шахт, яким чином їх розвивати, яке обладнання потрібне для підготовки, ну і для підготовки виробіток, для підготовки самих лав, для виїмки. Тому, в принципі, деталей досить багато.

Враховуючи регламент 10 хвилин, розумію, що є можливість тільки говорити про якісь загальні речі. Спеціально запросив представників десяти державних підприємств, які готові кожен за себе по своєму підприємству відповідати на конкретні запитання, чи це Львів, чи Лисичанськ. Ви говорили про Лисичанськ, який отримав кредит. Дійсно такий кредит був отриманий в 13-му році, використаний, на жаль, досить неефективно, із 80 мільйонів, які були залучені, реально обладнання поступило десь на 25. Більше того, є певні претензії до самого обладнання. Але я переконаний, що директор може в деталях це більш детально розказати.

Ми підготували буквально 8 слайдів, коротку презентацію. Хотів пройти, проговорити ключові речі, про які ну так чи інакше потрібно говорити. І в рамках цієї презентації поставлю... ну, підведу до питань, вирішивши які можна поспробувати збалансувати ситуацію в галузі.

Прошу, слідує слайд. Минулого року, коли я прийшов у Міністерство, дуже швидко зрозумів, що протягом 20-и років виділялися субсидії, ну, на різних етапах були різні об'єми субсидій, державні шахти отримувати кошти з бюджету, використовували їх на оплату зарплати, на підготовку лави, на підготовки до виїмки, ну, тобто, на обладнання. На жаль, після ... більш детальному, скажемо, аналізі, зрозумів, що протягом 2012-2013 року, протягом яких виділялися десятки мільярдів гривень коштів із бюджету, на обладнання було виділено мізер, насправді. Тобто гроші тратилися на... ну, на інші речі, я би сказав, досить неефективно.

Тому, в першу чергу, основна задача була на те, щоби зрозуміти ситуацію реально на шахтах, які заходи потрібно робити з точки зору подальшого розвитку, і, в першу чергу, збалансування. Тому що статистика, яку я отримав, зразу говорила, що більшість шахт, чи майже всі шахти були збитковими. При середній ціні на вугілля 1100 гривень на початок минулого року, ну, десь така ціна була реальна, собівартість була вище 1600 гривень. В

середньому. А по деяких шахтах собівартість була і більше 3-5-и тисяч. Ну, тобто при невеликому об'ємі добичі і при великій кількості людей, які працюють на цій шахті, звичайно, умовно постійні витрати за рахунок фонду оплати не давали можливості понизити собівартість. Ну, при невеликій добичі.

Тому перша ідея, яка прийшла у голову, це збільшення видобичі. Ну, зрозуміло, умовно-постійні зменшити за рахунок об'єму. Ідея була очевидна. Звичайно, були суттєві проблеми з обладнанням. Технічне забезпечення було, скажімо, досить незадовільним. Поспілкувавшись зі всіма генеральними директорами, ми прийняли рішення звільняти, тому що розуміли, що це досить неконструктивний підхід і потрібно було працювати по-новому, і використовувати ті кошти, які є в розпорядженні, досить ефективно.

Звичайно, підняли це питання на рівні Кабміну. Кабмін прекрасно розумів проблему, тому що він пам'ятав, що в минулому році, в 2014 році на шахти, на вугільну промисловість виділялося більше 10 мільярдів гривень дотацій. А якщо рахувати ті шахти, які залишилися на території України, то десь складало порядка 5 мільярдів гривень, на ті шахти, які на нашій території залишились. Ну, щоб порівнювати "яблука з яблуками". (*Шум у залі*) Ну, я маю на увазі... на підконтрольній, я маю на увазі.

Тому, відповідно, розуміючи, що потрібно досить великі суми, я звернувся до Кабміну, ми прорахували... ми проаналізували всі інвестиційні програми, всі програми розвитку, і розуміли, що на, скажемо, підготовку лав, на технічне переснащення, на забезпечення безпечної роботи в шахтах потрібно десь приблизно, ну, щонайменше 3 мільярди гривень.

З такою пропозицією я вийшов у Кабмін. Зрозуміло, що в період, коли основні кошти з бюджету витрачаються на армію, на безпеку, на ... в період, коли обмежують соціальні стандарти, коли, ну, скажімо, і загальний рівень зарплат не росте при досить високій інфляції, ну, тобто відповідь Мінфіну була на той момент очевидна. Подивіться більш уважно, ми підозрюємо, що таких коштів не потрібно, тому що ми ж знаємо, що історично тратились кошти неефективно.

Ну, позиція, в принципі, зрозуміла: працюємо на ефективність. Тому друга ідея була поспробувати частково приватизувати шахти. Зрозуміло, що якщо хоч частина шахт збиткових перейде в приватну власність, що відбувалося у попередніх періодах протягом там попередніх... ну, довгого часу найкращі шахти так чи інакше мали попит у приватних власників, і вони їх приватизовували.

Навіть при умові того, що подивіться на все, що в нас є, на найкращі шахти, ну з таким зверненням до приватних інвесторів чи приватних потенційних власників цих шахт. Відповідь була на даний момент, в умовах воєнних дій, в умовах того, що 70 відсотків шахт знаходяться на лінії зіткнення, на відстані не більше 40-60 кілометрів від лінії зіткнення, тобто в ризику, в умовах, коли попит досить є не стабільним, тому що, я неодноразово говорив, що за минулий рік об'єм споживання електричної енергії зменшився десь в середньому на 13 відсотків, і за рахунок того, що атомна енергетика зберегла свій абсолютний об'єм виробітки, тепла генерація зменшила свою виробітку на 35 відсотків. Тобто споживання чи попит на вугілля протягом 15-го року зменшився на 35 відсотків, із 38 мільйонів тон вугілля до 27 мільйонів тон вугілля, і на цей рік, на жаль, ми не очікуємо збільшення добичі. Це в принципі одна з фундаментальних проблем.

Тому, розуміючи, що це має вплив ще на енергетику, в першу чергу на генерацію, одне із ключових завдань для того, щоб підтримати вугільну промисловість внутрішнім ресурсом, було збільшення виробітки теплоелектростанціям. Ми започаткували проект збільшення експорту, проведенні переговори із Литвою, Білорусію, Молдовою, з європейськими партнерами, які вже на сьогодні отримують енергію з України. І є розуміння того, що

починаючи з квітня, враховуючи, що ніхто не міг очікувати якою буде зима і не розуміючи реальний попит чи можливість закрити піки тепловою генерацією в рамках української енергетичної системи, рішення було почати активний експорт із електричної енергії з квітня. Тому я очікую, що все-таки з квітня нам вдасться збільшити експорт і таким чином довантажити нашу теплову генерацію.

Зрозуміло, що в період, коли ми втратили контроль над антрацитними шахтами, а 50 відсотків генерації забезпечувалось антрацитом, постало питання оптимізації, скажімо, використання вугілля на тих теплоелектростанціях, які залишились на підконтрольній території з ціллю максимізації завантаження тих блоків, які споживають місцеві... Тобто вугілля, яке добувається на підконтрольній території ну, на користь марки "Г". І так пропорція протягом 2015 року використання антрацитових блоків і газових змістилась на користь газових десь з 50 на 50 до 65 чи в деякі моменти навіть до 70 відсотків на користь газового вугілля. Тобто це другий крок, який ми виходячи із рівня міністерства зробили для того, щоб сприяти попиту на місцеве вугілля.

Третій момент. Це локальна специфіка добучі. 70 відсотків як я вже сказав, – на сході десь приблизно 30 відсотків – це Львівсько-Волинський басейн. На жаль, держава не контролює теплоелектростанції на Львівсько-Волинському басейні. Тому були проведені переговори із ДТЕКом, який контролює "Західенерго", в першу чергу Бурштинську теплоелектростанцію з ціллю збуту вугілля, яке добувається "Львіввугілля" та "Волиньвугілля", для того, щоб не перевозити його за 800 кілометрів на "Вуглегірку", яка є в складі Центроенерго і відповідно підконтрольна міністерству, а спалювати там на місці.

Переговори досить складні, розумію, що у ДТЕКу є свої шахти в Павлограді і в Добропіллі, які також потрібно завантажувати роботою. Але на даний момент досягнута певна домовленість про купівлю, що найменше 60-70 тисяч тон, які добуваються в цьому регіоні. В перспективі ми плануємо наростити для того, щоб збалансувати "Львіввугілля". Проте, як ви сьогодні говорили, ми очікуємо, що вугілля повинно збільшити добучу десь приблизно до 110 тисяч тонн щомісячно і це можливо при невеликих інвестиціях, при зрозумілих інвестиціях в конкретні лави. Інформація ця є, це можна зробити. Але потрібно для цього десь приблизно 250–300 мільйонів, наприклад, у випадку з "Львіввугілля". Тому, в кінці кінців, заходи, які були зроблені, вони не є достатніми для того, щоб все-таки досягнути результату. Основна проблема – це все-таки в коштах. Кошти, які потрібні для підготовки лав. І хочу звернути увагу, в минулому році ми дійсно отримали із бюджету більше мільярда гривень, а це, звичайно, значно менше, ніж ми повинні були отримати у відповідності з Коаліційною угодою. Але як би ці кошти були направлені нам на початку року і відповідно кошти були використані на підготовку, на технічне переобладнання, на підготовку лав і обладнання, то це би дало можливість протягом 3-4 місяців після того збільшити добучу вугілля і збалансувати ці шахти: певні шахти – частково, певні – повністю. Тобто директора, генеральні директора підприємств готові говорити про конкретні лави, про конкретні шахти, які могли би бути впуснені в дію.

На даний момент є 9 підготовлених гірничими роботами лав, які не використовуються і виїмка вугілля не відбувається, це ті кошти, які заморожені, потрібно було б їх підготувати, а обладнання для того, щоби проводити виїмку, немає. І більше того, я кажу, це обладнання можна було би купити із виручки за вугілля. Але в зв'язку із тим, що кошти, які виділені на погашення боргів попереднього року, наприклад, 2015 року не виділяються, тобто Мінфін не в стані фізично видати ці кошти в січні, ми зараз вели мову про те, щоб це було зроблено в лютому. В січні було виділено 50 мільйонів із 500, в лютому – 150. Гроші вже вийшли, зарплати частково погашені. Тільки протягом тижня ми заплатимо половину місячної зарплати за один тиждень. Тому всі зусилля по погашенню заборгованості ми робимо, але, на жаль, розраховуючись по зарплатах, ми забуваємо про стратегічний розвиток, про підготовку і збільшення добучі на відповідних шахтах. Я думаю, що це ключове питання. Тому що в

кінці-кінців ми ці кошти, які нам виділено, використаємо, але при тому, що будемо постійно вислуховувати критику від профсоюзів і шахтарів про те, що ми із запізненням їх погашаємо ці заборгованості.

Друга проблема – деякі шахти страйкували. Це також впливало на об'єм добичі і відповідно можливість продати це вугілля, отримати кошти і виплатити ту ж саму зарплату. Тобто в самому процесі дуже багато проблем і з цими проблемами ми боремось вже цілий рік. Тому завжди звертались до профсоюзів, до місцевих органів влади, до обладміністрацій, і я дуже вдячний, що ці органи сьогодні тут, з просьбою сприяти і, скажімо, роботі з самими шахтарями для того, щоб вони розуміючи тимчасові складнощі і розуміючи перспективу збалансування шахт і відсутність будь-яких планів закривати більшість чи там оптимізувати персонал на 90 відсотках шахт. А по тих, по яких прийняте рішення закривати, ну наприклад 4 шахти із 35 на даний момент знаходяться в процесі переведення в третю групу. Всі знають, що це значить. Але по них питань немає, по них є погодження і повне розуміння і з профсоюзами, і з місцевою владою, і з директорами цих підприємств.

Тому я хотів би звернутись ще раз до всіх, не використовувати цю проблемну тему для формування нездорового ажіотажу. Сьогодні вже говорили про те, що основна ціль – це збалансувати. І більше того, якщо ви, державні шахти, от ми проаналізували програми, отримали десь приблизно 900 мільйонів гривень на обладнання, яке могло би бути протягом найближчого часу використано для підготовки лав до виїмки. Це би дало можливість протягом вже 12-и місяців збалансувати ці шахти.

От у мене, прошу, сьомий слайд, це програма. Ну, не програма, це – приклад. Є декілька варіантів, яким чином збалансувати ці шахти. З однієї сторони, з грудня ми підняли вартість вугілля на 100 гривень. Це не багато, але в сьогоднішніх умовах, коли нафта зменшилась у вартості на 20 відсотків, коли вартість на світовому ринку вугілля – є ж індекси – зменшилась більш ніж на 20 відсотків, сьогодні на світовому ринку вугілля із калорійністю 6 тисяч кілокалорій за кілограм продається по 40-42 долари. Тому говорити про те, що сьогоднішня ціна 1200 гривень навіть при сьогоднішньому курсі 26 є необґрунтованою, - несправедливо.

Другий захід – це зменшення ЄСВ. На 20 відсотків зменшився ЄСВ. Це 70 мільйонів гривень, які залишаються у розпорядженні шахт, які не віддаються державі у виді податків, це кошти, якими можна буде розраховуватися по зарплатах... Заборгованість, я переконаний, що ми закриємо з допомогою фінансового ресурсу від Мінфіну, і почнемо використовувати ці кошти на розвиток.

Третій напрямок – це переведення шахт на перший клас споживання. Тобто за електричну енергію на даний момент ми переплачуємо десь приблизно 20 мільйонів гривень. Це просте технологічне рішення. Всі шахти знаходяться, в основному, на лініях електропередач 110 кіловольт і вище. Це відповідає вимогам першого класу. Але у зв'язку з тим, що вони мають заборгованість, вони працюють по другому класу. Це додаткові кошти, які платяться в енергоринок. Робота ведеться з НКРЕ, я переконаний, що ми знайдемо це рішення.

Ну, і в кінці-кінців це збільшення добичі. Звичайно, це – очевидна річ. При добичі 7 мільйонів тон вугілля в минулому році із зольністю 42 в середньому, відповідно, у виході п'яти мільйонів, збалансувати шахти вкрай складно. Для того, щоб ситуація, скажімо, стала самодостатньою у вугільній промисловості добича по всіх державних шахтах (я говорю ще раз, тільки по державних шахтах, я не говорю про ДТЕК) повинна бути десь на рівні 8 з половиною мільйонів тон рядового вугілля, тобто це суттєво вище, але з тим розумінням підготовлених лав до виїмки, з тим розумінням в які шахти можна було би залучити інвесторів, зовнішніх інвесторів, і я про це вже неодноразово говорив. Ми попрабували приватизувати, приватизація не іде по причині того, що шахти обтяжені боргами, які

накопичили за попередні періоди, списувати ці борги на даний момент не представлялося можливим, та складною геологією деяких шахт, які обтяжують всі державні ГП, державні підприємства, в які входить декілька шахт, виділити одну шахту у виді відокремленого підрозділу і приватизувати фізично неможливо. Також інвестиційний клімат загалом, воєнні дії, ризики із збутом не дають можливості говорити про можливість приватизації на даний момент, при тому, що ми продовжуємо цей процес.

Я бачу реальну можливість залучати інвесторів у фінансування конкретних лав. Це чіткі правила розуміння яку користь отримає інвестор чи яку дохідність на вложені кошти він отримає, і плюс ефект, який отримає шахта, при певних умовах і в розумінні можливості збалансувати шахту протягом зрозумілого періоду, наприклад, 6 або 12 місяців. Ми, як міністерство, будемо сприяти залученню таких коштів. І я на сьогодні вже бачу декілька проектів, це і по Південнодонбаських шахтах обох, по Селідову, по "Львіввугілля", конкретні проекти, де зовнішні інвестори готові вкладати кошти. Тому...

ГОЛОВУЮЧИЙ. 20 хвилин уже, завершуйте.

ДЕМЧИШИН В.В. Буквально останню хвилину, я перепрошую.

Насправді тема вкрай важлива і переконую, що ми сьогодні ще багато тем піднімемо і я буду мати можливість про це поговорити.

Це програма, однозначно потрібно підтримувати шахти на період, поки ми не зможемо їх збалансувати, я бачу можливість протягом року це зробити, тому...

Це може бути останній рік, коли ми будемо отримувати дотацію. Але її потрібно отримати у повному об'ємі для фінансування всіх програм, включаючи добудову нашої однієї "Нововолинської-10", це окремий проект. Це технічне переоснащення, це от порядку мільярда - витрати на реструктуризацію і так далі. На сьогодні 650 мільйонів є в бюджеті, насправді, потрібно більше коштів, і ми про це говорили з Мінфіном вже на початку цього року, на жаль, це було недоступним. І, відповідно, на період, поки будуть нестись збитки в процесі збалансування на підтримку самих підприємств, це, по суті, на дотацію. Це ще 900 мільйонів.

Тобто якщо би було можливо отримати десь приблизно 2,5 мільярди гривень з бюджету на ці програми, то протягом року, я ще раз наголошую, можна було би збалансувати всю промисловість із більш ніж 50-ма тисячами працюючих, плюс їхні сім'ї, плюс специфіка, соціальна специфіка в тих містах, в тих місцях, де вони знаходяться, дала би можливість балансувати проблему.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Якщо можна, ще у 30 секундах: що очікує галузь на протязі цього року?

ДЕМЧИШИН В.В. На протязі цього року... От пан Іоффе постійно критикує, що ми зупинимося. Минулого року була така сама риторика. Хочу вас запевнити, що лави

готуються, лави вводяться в експлуатацію. Об'єм, про який ви говорили: на початок року об'єм готових запасів до виїмки був порядку 5 мільйонів, на сьогодні – 5,180. Тобто, більше, не значно, але більше.

Хочу нагадати, що запаси до виїмки готуються постійно, і це ви можете проговорити з директорами. Вони кожен може прозвітувати по кожній шахті, що в них відбувається. І тому хочу вас переконати, що зупинки шахт не відбудеться.

Що чекає? Я надіюсь, все-таки на розуміння зі сторони Мінфіну і підтримка в Кабміні цієї програми використання, ефективного використання цих коштів і можливість збалансувати галузь протягом 12-и місяців.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Володимир Васильович. Чи є запитання? Ми домовилися про те, що 15 хвилин – запитання міністру. Я би попросив не записуватися на запитання тих, хто записаний в доповіді, тобто за виключенням тих, хто є в доповіді.

_____. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Прошу, пан Юлій.

ЮФФЕ Ю.Я. Поскольку тут, как говорится, право на реплику...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дві хвилини, щоб ми по дві хвилини.

ЮФФЕ Ю.Я. ... я упомянул. Понимаете в чем дело, я в прошлый раз вам действительно задал вопрос. Вы тогда не знали, уже сегодня знаете слова "готовые к выемке запасы", ну, как бы я тоже мог бы рассуждать, как реконструировать синхрофазатрон будучи горным инженером с тридцатилетним подземным стажем, я бы тоже мог порассуждать. Вот это сегодня напоминает мне мое выступление, как бы я рассказывал про это.

Значит, что я хочу сказать? Осталось 35 государственных шахт. Я не знаю, не хотел бы политизировать сегодня, что вы говорите, что надо закрыть все, кого не купят, шахты. По Коалиционной угоде, но это шановный коллега сказал. Но я просто знаю, что сегодня при той ситуации, что не только не платится, но и ничего не готовится.

Вот вы сказали про шахту "Горская". Я не могу не прокомментировать. Вот, вы, Игорь, уважаемый мною коллега, она находится на мирной украинской территории, из окон виден Лисичанск. Я эту шахту знаю хорошо, это на моем округе, я там работал более 8 лет директором в свое время, там 1,70 пласт и она остановится в октябре. Я просто знаю, о чем говорю. Также знаю по остальным шахтам. Абсолютно не сбалансированные вопросы ни

цены, ни денег на развитие. Потому что отдельные коллеги наши, один – с "Народного фронта" очень такой приятный молодой человек, все время выступает, кричит про Волынские шахты, где новая шахта не строится, на остальных – нет запасов.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Запитання, пане Іоффе. Запитання.

ІОФФЕ Ю.Я. А проголосовал же за бюджет, в котором ни грамма нет на это денег. Поэтому я еще говорю, мы должны прямо сказать, не знаю, как вы посчитали эти готовые к выемке запасы, ну, там вот оно не готовится, все съедается.

Поэтому я думаю, что мы должны понимать: большинство из 35 государственных шахт к концу года остановится. Я готов поспорить с кем угодно, зная ситуацию практически везде.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую-дякую.

ДЕМЧИШИН В.В. Можна, я тоді не буду виступати. Ви ж мені й так все одно не довіряєте, я тоді попрошу директора "Первомайськвугілля" пана Перепелицю відповісти...

ПЕРЕПЕЛИЦЯ Б.О. Спасибо.

Юлий Якович, затрагивает серьезные вопросы, которые действительно имеют место. Но помимо того, что эти вопросы имеют место, их нужно решать. И решать нужно на уровне вместе с министром. Рядышком становиться и выбивать тот же бюджет, который необходим для развития и поддержания наших шахт.

То, что касается в частности шахты "Горская", Юлий Якович просто не знает. Министр решил уже вопрос по ленте, лента идет сегодня, уже на шахту доставляется. Решил вопрос по ремонту комбайна, который, к сожалению, был подтоплен вовремя боевых действий. По нашим районам были перебиты линии электропередач и шахта длительное время также была затоплена.

Так вот, за последние полгода восстановили линии электропередач, восстановили подстанции, восстановили работу предприятий. И кроме этого, министр порешал вопросы обеспечения подготовительных работ по шахте "Горская", завезли полторы тысячи гирлянд на конвейерную линию. Сейчас идет 2 тысячи метров ленты для этой же лавы, для подготовки четвертой лавы, помимо этой еще ведется работа по подготовке 12-й лавы, которая возможно будет раньше, чем четвертая не исключено и такое. А общий вопрос монтажных работ, да действительно. Поэтому Юлий Якович, просьба такая вам поддержать министра, стать рядом и выбивать дотацию...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Все дякую.

ПЕРЕПЕЛИЦЯ Б.О. ... на технічне переозброєння.

ЮФФЕ Ю.Я. У вас буде нормально... правильно ви говорите...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Друзі, давайте...

ЮФФЕ Ю.Я. ... надо хвалить начальство. Я к вам приеду на этих днях, посмотрим вместе план их...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Все-все, дякую.

ЮФФЕ Ю.Я. ... горных работ и поговорим, я их хорошо представляю. У вас... вы "доедите" все к октябрю и ничего не будет.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую-дякую.

ЮФФЕ Ю.Я. Я эту шахту знаю хорошо.

ПЕРЕПЕЛИЦЯ Б.О. Вы ж слышите, идет речь - две лавы параллельно готовятся, более того, вы тоже должны ответственно относиться. Я никогда на это не давил. Но военные действия прошли там буквально недавно. Поэтому максимальное усилие прикладывается на то, чтобы восстановить то, что можно и использовать те... *(Шум у залі)* Ну, вот...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте, ми вже... *(Шум у залі)* Прошу, прошу.

ГУСАК В.Г. Дякую.

Володимир Гусак, народний депутат України. Дуже уважно слухав міністра. Було багато питань. Хотів спитати і чому шахтарі страйкували, і цікаво, куди треба 900 мільйонів гривень на обладнання для зарядки лав, цікаво, куди поділося обладнання з тих лав, що працюють зараз.

Але я хотів би почути відповідь на два такі стратегічні питання. Перше, ми говоримо про збільшення видобутку вугілля. Питання, чи буде збут для цього вугілля, якщо, дійсно, буде збільшено видобуток?

І друге питання, зараз на підконтрольній Україні території залишилося 35 шахт у державній власності, чи є стратегічне бачення, ну, скажімо, через 5 років скільки з них мають працювати? Можливо, більше шахт має працювати? І скільки ці шахти повинні добувати вугілля, незалежно від того, залишаються вони в приватній... залишаються вони у державній власності, чи перейдуть у приватну? Оці два питання.

ДЕМЧИШИН В.В. Дуже дякую за ґрунтовні питання.

Стосовно лав. Дивіться, враховуючи, що з 2013 року не було поставок нового обладнання, ви прекрасно знаєте, старе випрацювали, середній період амортизації – 3 роки. Тобто це все обладнання все ремонтвано-переремонтвано. Тому ми говоримо - треба збільшувати об'єм, а працювати з постійними зупинками і ремонтами "на колінці" неможливо.

Ви знаєте прекрасно, що на непідконтрольній території залишилися заводи, які виробляють і які можуть ремонтувати обладнання. Тому будь-яка комунікація ускладнена. Плюс... *(Шум у залі)* По лавах. Дивіться... *(Шум у залі)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дослухайте, якщо треба... *(Шум у залі)*

ДЕМЧИШИН В.В. Так! *(Шум у залі)* Це один... *(Шум у залі)* Слухайте, це не один завод. Не один завод!

Дивіться, стосовно, ще раз кажу, лав. Без нового обладнання дуже складно нарощувати добичу.

Тепер про об'єм. Я вже сказав, для того, щоб збалансувати, потрібно вийти десь приблизно на 8,5-9 мільйонів в рядовому вугіллі. Тобто це десь буде порядку може 6 мільйонів товарної продукції. Що важливо? А, питання: чи буде збут?

Перше. Максимальна завантаження вуглегірської станції, це приблизно, ну ми очікуємо, що вона може спалювати десь щонайменше 3 мільйони товарної продукції. Крім того, ми зараз переводимо два блоки на Зміївській із антрацитових, ну щоб вони спалювали газову марку. Це додатково ще приблизно 150 товарної продукції в місяць, тобто 1,8. На даний момент цього більш ніж достатньо. При рості, звичайно, буде виникати питання. Але тоді будемо говорити про переведення ще й третього блоку на Зміївській або на Трипільській, наприклад, для того, щоб збільшувати споживання марки "Г".

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Володя, Володя, я кілька слів якраз з приводу того питання, яке ви задали. Справа у тому, якщо ви подивитесь енергобаланс у порівнянні 14 і 15-го року по енергогенераціям, то побачите, що практично впало виробництво електроенергії всюди, крім "Центренерго", яке збільшило на 46 відсотків. Кругом мінуси. Про що це говорить? У нас є збиткова взагалі атомна енергетика, збиткова. Тобто в якому плані збиткова, що ми маємо

додаткові потужності, які можемо виділяти. Що для цього треба зробити? Є судовий... при тому всьому, що це було ще урядом 2011 року, але прийнята величезна інвестиційна програма по 750-і, яка іде, Хмельницький-Жешув. Відновлення її абсолютно там не складає великих проблем, це інвестиція там 200-300 мільйонів гривень. І от ця, скажімо, експортна складова якраз би дала можливість якраз наростити у тому числі виробництво електроенергії і споживання вугілля у тому числі. *(Шум у залі)* Ну, для стабілізації, Володя, для стабілізації, якщо ми говоримо, це є... *(Шум у залі)* Для стабілізації, де Бурштинська, Калуська, вони на газовому... на "Г" марці.

Прошу, прошу.

ДЕМЧИШИН В.В. Система подачі і охолодження подачі буде коштувати десь приблизно 110 мільйонів на два блоки.

АБРАМОВ О.В. Спасибо, спасибо. "Красноармейскуголь", председатель местной организации - Абрамов.

Владимир Васильевич, ну мы с вами часто...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Друзі! Пан Іоффе.

АБРАМОВ О.В. Часто встречались. Я вот сразу записал, я понимаю, что самый главный вопрос – где будут работать шахтеры и будут ли у них рабочие места. Я понимаю, но вы вот только что сказали, что с сегодняшнего дня будет погашена заработная плата, половина, я понимаю, если заработная плата не будет погашена, хоть будут лавы, просто шахтеры голодными работать не будут. И я обращаюсь к народным депутатам, и к вам, Владимир Васильевич, когда за октябрь по Красноармейскуглю, за октябрь 6 з половиной миллионов, за ноябрь - 26 миллионов, за декабрь - 51 миллион не выплачено и часть только выплачено января. Это 80 миллионов, при фонде 50. Как могут шахтеры работать, ездить в шахту и на старом оборудовании...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Все, дякую, дякую. Питання...

АБРАМОВ О.В. Спасибо.

Да, Владимир Васильевич. И вы сказали, половина, я прошу прощения, это значит, на "Красноармейскуголь" нужно сегодня отдать 40 миллионов, а вы даете всего за февраль 16 миллионов.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Хотите отримати відповідь? Прошу.

АБРАМОВ О.В. Да, спасибо.

ДЕМЧИШИН В.В. Тепер стосовно того, де будуть працювати шахтарі.

Я вже сказав в своїй доповіді, що не йде мова про бездумне закриття, а тільки в конкретних випадках, із 35 в 4 випадках ми погодили із профсоюзами, із обладміністраціями це закриття. Всі інші використовуються, у випадку з "Красноармійськвугіллям" шахта Стаханова має досить велику перспективу для подальшого розвитку. Зараз працює одна лава, там може працювати 4, ми бачимо перспективу підготувати по крайній мірі ще дві найближчим часом і процес вже почався, там генеральний директор може доповісти. Якщо додатково ввести ці дві лави в експлуатацію, то питання із зарплатою і з завантаженням, і можливістю перевести персонал шахтарів із інших шахт, ну у вашому цьому підприємстві, однозначно не буде.

Тому план зрозумілий, потрібно його реалізовувати.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, дякую, Володимир Васильович.

Прошу і потім ви. Ще два запитання і переходимо до...

САКВА Ю.В. Володимир Васильович, Юрій Саква, перший заступник Всеукраїнської Енергетичної Асамблеї. В якому стані і чи є розроблена Державна програма реформації вугільної промисловості. Адже досвід світовий показує, що реформація починається з програми, з відомим алгоритмом, з перехідним періодом, з погашенням боргів, прогнозом попиту – пропозицій, фінансовим планом. В якому стані програма на сьогодні? Тому що розмова без цих моментів, вона носить, ну, має віддалений характер.

Дякую.

ДЕМЧИШИН В.В. Зрозуміло. Дивіться, ми говорили про те, що концепція на даний момент не прийнята Кабміном. Від цієї концепції залежить слідкуючий крок – програма. Програма по своїй суті готова, тому що ми її кожен день, кожен тиждень, кожен місяць допрацьовуємо, аналізуємо кожну конкретну лаву і відповідно можливість фінансового збалансування, і необхідність коштів і так далі, все параметри зрозумілі. Сам документ є, але його потрібно легалізувати, прийняти, підтвердити напрямок, в якому ми будемо рухатися. Тому потрібно в цьому випадку і підтримка, в тому числі, депутатів. Переконаний, що ми на одній сторінці.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Документ є, постанови Кабміну – нема поки що, так. Прошу.

_____. Шановний...

ЩЕРБАНЬ В.П. Щербань Василь Петрович...

КАЛІСТРАТОВ Ю. Владимир Васильович.

ГОЛОВУЮЧИЙ. По черзі, по черзі.

КАЛІСТРАТОВ Ю. Ви... Волинь, Калістратов.

Вы наш регіон прекрасно знаєте, з 10 шахт закрито 8, залишилося 2, яка 9-а – ви знаєте, в якому стані знаходиться і куди ми рухаємося. Десята шахта будується, як ви сказали, за радянських часів вже 27-й рік. Ми.... Ступінь готовності її надто високий, фахівці називають від 84 відсотків і вище. Прохання до вас, до народних депутатів. Ми дякуємо Михайлу Леонтійовичу за те, що вони внесли 26-го закон цей, але він ще, може, не зареєстрований, допоможіть Волині все-таки добудувати цю 10-у шахту нещасну, щоб люди могли плавно перейти туди.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зрозуміло. Дякую.

КАЛІСТРАТОВ Ю. Друге питання.

Два місяці немає збуту вугілля, ви виділили кошти на ПТУ, заплатили ПТУ своїм Червонограду до фабрики, до ЦОФу. Ваші "смотрящіє" тормозять рішення губернатора. рішення міської ради і рішення трудових колективів. Зараз трудові колективи взбудоражені. Заберіть вперед "смотрящих", якщо ви не хочете біди остаточної. Волинянам втрачати нема чого. Дякую.

_____. Слухайте, давайте... Перш за все, повинен би сказати, що на "десятку" ми ще в минулому році виділили, якщо я не помиляюся, майже 200 мільйонів гривень. І це було окремим введенням в бюджет держави, окреме рішення комітету. Якраз пан Михайло сприяв повністю тому, щоб це відбулося. Очевидно, що при перегляді бюджету, який відбудеться в лютому місяці, в кінці лютого місяця, очевидно, що я не виключаю того, що будуть передбачені якісь кошти для того, щоб проводити роботи.

ДЕМЧИШИН В.В. Так, ну дивіться, почну з десятої. Пробували її минулого року приватизувати. Насправді, як мені видавалося, найкраща шахта, найбільш готова до приватизації, тому що запаси промислові великі, досить багато роботи зроблено, не обтяжена боргами і так далі. Провели переговори з усіма можливими учасниками. На жаль, ніхто не зацікавився. При тому, що вона не знаходиться на зоні розграничення, тобто ніякі воєнні дії

їй не загрожують, в регіоні проблема зі збутом, проблема технологічна. Люди поїхали подивилися реально, які роботи були до цього проведені, і я вже про них говорив, не буду повторюватись, грошей, дійсно, закопано там дуже багато, і це проблема. Але результату, як я сказав, немає. Тому поки що інвестора зовнішнього на цю шахту немає.

Добудувати. У минулому році 160 з чимось мільйонів ми потратили. В цьому році в бюджеті, враховуючи те, що прогрес, ну, тобто для того, щоб її добудувати, потрібно півтора мільярда. В таких умовах я розумію позицію Мінфіну: нікому нічого. Тому я зараз проводжу роботу по консервації, стараюсь перерозподілити з інших ресурсів – дякую, ідея правильна, - хоча би 100 мільйонів, для того щоб підтримувати життєдіяльність цієї шахти, і, так чи інакше, шукаю інвестора. Іншого варіанту я поки що не бачу.

Тепер стосовно "смотрящих". Це мене трохи зачепило. Я розумію, що ви пробуєте любим чином захистити тих людей, які там знаходяться і безбожно розкрадають цю шахту. Я вам вже говорив, що і я докладу всіх зусиль, щоби ті документи, які є, були передані силовикам, і хай розбирається прокуратура і міліція, там є факти зловживань і крадіжок вугілля і зловживань на золі. Це все задокументовано.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Все, дякую! Дякую, Володимир Васильович.

Ремарку будеш?

_____ . Так, два слова тільки скажу, що 3813 закон, який якраз і передбачено 100 мільйонів, які були сказані, на десяту "Нововолинську" вже пройшов у нас Комітет палива і енергетики, і я надіюсь, що на слідуєчий комітет, який буде бюджетний... Що законопроект буде винесений на цей комітет і буде підтриманий. Я буду присутній, буду добиватися підтримки.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. І останнє запитання, прошу.

ЩЕРБАНЬ В.П. Щербань Василь Петрович, город Дзержинск.

28 числа мы встречались с министром. Я поднимал те вопросы...

Город Дзержинск находится на линии фронта, вы знаете, каждый день стреляют. Две шахты у нас на закрытие, две шахты, которые мы готовы сбалансировать, если будет, товарищи депутаты, все-таки господдержка в этом году. Это в первую очередь.

Но сегодня пришел санатор к региональным сетям, арестованы все счета. Это, практически, все предприятия будут без зарплаты, без технологий. Поэтому я сегодня просил бы и Владимира Васильевича, и депутатов все-таки решить вопрос, потому что цена вопроса, вы знаете, мы сегодня задолжали 800 миллионов за электроэнергию, себестоимость на "крутом" падении... электроэнергия более 47 процентов, если на "пологом" – 5,7. Поэтому нам и

Тулуб вот обещал льготный тариф и все. Но вы сами прекрасно понимаете, наши шахты градообразующие. Если эти две шахты закроют, то города Дзержинска не будет.

Я бы хотел помощи и депутатов, и, в первую очередь, от министра услышать.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую-дякую.

ДЕМЧИШИН В.В. Дякую.

Буквально, коротко. Закон 2711, який передбачав мораторій на взискання заборгованості, в тому числі, і шахт, відмінено по вимозі МВФ. І у зв'язку з цим на велику кількість державних підприємств почалися атаки кредиторів. Це, дійсно, ми бачили випадок зухвалий у випадку навіть з "Енергоатомом", коли безпідставно пробували втискати 126 мільйонів. І по всіх інших підприємствах також почалися такі складні ситуації. Тому зараз дуже багато роботи юристів, які пробують стабілізувати ситуацію і захистити ці підприємства. Ну, робимо, що можемо. На жаль, дуже багато питань в судах і в виконавчій службі, на які в мене можливість тільки впливати через Мін'юст, і просити їх підтримки.

Знаходимо інші варіанти. Наприклад, ви ж знаєте, що через казначейський рахунок ви отримаєте кошти. Максимально постараємося перерозподілити через нього, шукаємо інші можливості. Це, дійсно, проблема, але це, на жаль, проблема, не яку ми придумали, яку нам повісили – і ми повинні вирішити.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Володимир Васильович. Я вам повинен сказати, що в нас не тільки вимоги кредиторів до шахт відповідних, а навіть до НАК "Енергоатом". І комітет розробив, і, дякувати Богу, що все-таки Верховна Рада підтримала цей закон, і хоч до "Енергоатому" немає вимоги кредиторів, а то би мали величезну проблему.

Я запрошую до слова Пушко-Цибуляк Єлизавету Михайлівну, перший заступник голови Луганської обласної державної адміністрації. Прошу.

ПУШКО-ЦИБУЛЯК Є.М. Дякую. Доброго дня, народні депутати, шановний Володимире Васильовичу, поважні науковці.

Дякую за можливість сьогодні привернути увагу до проблем, які на Луганщині, адже любе реформування треба проводити виважено і з врахуванням особливостей кожного регіону. Територія Луганщини і зона АТО сьогодні спричинили ту ситуацію, коли 250 тисяч переселенців з окупованої території – це четверта частина населення Луганщини, які потребують робочого місця, житла. Ми говоримо про зміну свідомості і про те, щоб люди на цій території, окупованій, розуміли, що тут краще, і поверталися сюди, і підтримували Україну. Якщо ми не створимо робочі місця, це буде просто балаканина. Якщо на тім боці сьогодні закриваються шахти, на вулиці люди, родини без засобів до існування, то на території Луганщини допустити реформування шляхом закриття шахт є просто злочин проти людей. Це недопустимо.

Що робити? Сьогодні, по-перше, необхідно зробити аудит того ж Лисичанського підприємства. Якщо кредит використано неправильно, нераціонально, не туди, куди потрібно, дати оцінку. Це перше.

Друге – щодо бюджетної підтримки, вона має бути також чітка і зрозуміла. Якщо ми доводимо рівень дотаційності, розуміємо, яка у нас соціальна складова, який має бути результат, має бути чітко визначено, економічно обґрунтовано дотація. Якщо ми говоримо про розвиток, мають бути інвестиційні проекти з чітким алгоритмом досягнення результату і чітке фінансування бюджетної програми з назвою: підтримка інвестиційного проекту в галузі.

Чи є сьогодні проекти? Сьогодні є ідеї інвестиційні, є в нас звернення на голову, губернатора, як мінімум, трьох суб'єктів господарювання, які пропонують певні інвестиційні проекти. Пропонують сьогодні, оскільки на території окупованій, в зв'язку із АТО на підконтрольній території не може змінюватися власник, пропозиції формації державного приватного партнерства. А я рахую, що це прийнятне і вартує того, щоб його детально вивчити.

Наступне питання – це вугільний кластер, державне приватне партнерство, вугільний кластер. Є сьогодні такі ідеї інвестиційні. Просила би в цій аудиторії, шановні депутати, вас, Володимир Васильович, створити комісію відповідну з вашого міністерства, із залученням народних депутатів приїхати до нас на Луганщину, зустрітися з представниками бізнесу, які готові подати концепцію кластерної моделі і розглядати її доцільність.

Що стосується програми, вона має дуже гарну назву: проект програми саме економічного реформування. Тому хотілося би, щоб в ній знайшли відображення саме не закриття, а економічний розвиток.

І на завершення я хотіла сказати, що Луганщина в березні планує, 15-17 березня на теренах торгово-промислової палати провести економічний форум, представити можливості Луганщини економічні, розвіяти деякі міфи про те, що там неможливо працювати, страшно – це дуже важливо. І ми готові в березні, Володимир Васильович, за вашою підтримкою до березня підготувати і першу модель інвестиційну кластерної спрямованості презентувати. Сподіваюся на розуміння депутатів, на підтримку міністерства. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

ДЕМЧИШИН В.В. Я перепрошую. Можна я зразу прокоментую? Насправді, на даний момент ми говоримо про соціально-економічну програму, навіть не тільки економічну, але і соціальну. І в цей проект залучені зовнішні учасники. В залі є представник-консультант, який залучений за кошти британського посольства, і ми розуміємо, що робити. Я був би дуже радий, якщо була б можливість, наприклад, йому також декілька слів по цій програмі сказати. Це також комплексна програма. І більше того, ми на Волині бачимо приклад вільної економічної зони, яка протягом 2005-2007 років дала роботу 10 тисячам людей в переробці деревини, тобто це робота ДСП і меблі, і так далі, вертикальний комплекс, вертикально інтегрований комплекс. Це робота із зарплатою там більше 10 тисяч гривень. 10 тисяч чоловік знайшли себе в цьому напрямку. Я переконаний, що тільки комплексним підходом можна вирішити ці проблеми.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре. Дякую. Дякую, Володимире Васильовичу.

ПУШКО-ЦИБУЛЯК Є.М. То ви підтримуєте, пане міністре, нас?

ГОЛОВУЮЧИЙ. У нас ще буде час для дискусій.

Запрошується до слова Одінцов Дмитро Олександрович, виконуючий обов'язки директора ДП "Шахта "Південнодонбаська" 3-я. Прошу.

ОДІНЦОВ Д.О. Спасибо, Игорь Степанович, Владимир Васильевич, все присутствующие в студии, коллеги. Шахта "Южнодонбасская №3" – это одно из самых новых, самых мощных и самых перспективных предприятий. Если тут говорили о...

ГОЛОВУЮЧИЙ. У мікрофон, будь ласка.

ОДІНЦОВ Д.О. Если тут говорили о других предприятиях, где нужно 12, 15 месяцев, 18, 3-5 лет надо ждать, то тут ждать не надо, шахта готова приносить прибыль прямо сегодня.

Тут озвучивали вопрос, что Минфин тяжело дает деньги, для них нужны аргументы. Я хочу привести только один этот аргумент и на этом больше не заострять внимание так как на шахте "Южнодонбасская" 3-я готова к монтажным работам лава №19 с августа 14-го года. На тот момент весь проект составлял 27 миллионов гривен. В декабре этот проект уже стоил 50 миллионов. На данный момент он стоит 120 миллионов. Господдержки в том году получили 87 миллионов. Если бы мы их получили в начале года, мы бы с февраля прошлого года не приносили бы убытки в размере 230 миллионов, которые мы принесли в прошлом году. И все равно остались 40 миллионов должны по заработной плате. В сумме мы потеряли 357 миллионов. Если добавит 120 миллионов, которые сейчас еще нужны, то мы потеряли 477 миллионов. Вместо того, чтобы дать всего 50 миллионов в феврале прошлого года.

Остальные проблемы у нас те же самые. Поэтому я не хочу на них заострять внимание. Спасибо за внимание.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Невеселу історію ви розкажете.

ДЕМЧИШИН В.В. Якщо можна...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ні, Володимир Васильович, давайте в кінці ви підбивайте, і потім я вам надам слово, в кінці ви якраз по всіх, хто говорив, ви дасте малесенький коментар.

Пане Андрій, прошу. ДП "Львіввугілля". Що ви аж там в кінці сіли, так далеко?

ДЯЧЕНКО А.П. Я не буду повертатися до того, що починав говорити. Вже неодноразово було, і на бюджетному комітеті виїзному в місті Львові ми розглядали ці питання. Я хотів би нагадати одну річ. Оці всі питання, що зараз озвучуються, і та ситуація, яка спричинена в вугільній галузі, в першу чергу це було невиконання Коаліційної угоди, де було передбачено протягом 5 років зменшення державної фінансової підтримки на 20 відсотків щороку. І тому оце от минув рік, коли в грудні місяці раптово обвалилося фінансування, призвело до отих страйків, акцій непокори і будь-чого іншого, нереалізації технічного переоснащення... Можна говорити безкінечно за ті речі.

Я хочу озвучити одне. Ми не просимо: "Дайте нам проїсти". Дайте нам поштовх для того, щоб переусвідомити і переналаштувати людей, колективи на роботу. Як приклад, "Львіввугілля". У грудні місяці ми спромоглися, в грудні місяці, навіть при цих всіх негараздах, які у нас відбувалися, завдячуючи абсолютно всім: і депутатам нашим, і обласній раді (ну, я не хочу тут всім дякувати, всі розуміють, яку вони роль займали в цих питаннях), - ми спромоглися при витратній частині 120 мільйонів по державному підприємству необхідно для повного фінансування – це електроенергія, соціальна сфера, заробітна плата і все решта, ми спромоглися вийти на реалізацію 95 мільйонів, тобто ми вже почали заробляти на заробітну плату.

Що необхідно в 16-м уроці? В 16-му році, як на мою думку, треба зробити три речі.

Перше, це однозначно прийняти державну фінансову підтримку хоча б на часткове покриття. По "Львіввугілля" це становить порядку 30-38 мільйонів на рік або в середньому 20-25 мільйонів на місяць. Що це нам дасть? Плавню перейти по оптимізації чисельності, збільшенню об'ємів вуглевидобутків, багато-багато чого іншого.

Друге питання. Всім розумівши вугілля є складовою частиною виробництва електроенергії і нам треба чітко визначити які обсяги виробництва електроенергії має становити наше вугілля, це чітко має бути визначено, можливо, навіть і на державному рівні. Так само необхідно передбачити стосунки реалізації на енергоринку, ми знаємо який енергобаланс необхідно державі, і відповідно має бути частка визначити чітко приватних і державних підприємств, тоді ми можемо балансувати і говорити про всі речі, які сьогодні говорять і про держпідтримки зменшення, і багато-багато чого іншого.

В мене все, дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. І вам дякую, пане Андрій, але я вже говорив про те, що енергобаланс на цей рік підписаний, ви можете з ним ознайомитися і приблизно ви будете бачити всю загальну картину.

ДЯЧЕНКО А.П. Я перепрошую.

І те, що говорив наш пан міністр, Володимир Васильович, необхідно кошти ще на технічне переоснащення, тому що якщо ми сьогодні не залучимо нові технології, тому у нас, тим більше, по нашому підприємству це є малопотужні пласти, 0,6-0,8, а ми винімаємо 1,20, 1,25,

тобто ми працюємо на техніці 95-х років, 95-х років, вони ж по 3, по 5 раз проходили ремонти. І тому сьогодні технічне переоснащення потрібно в плану у 16-му році перехід на...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, пане Андрій.

Тим більше, я знаю, що там готуються інвестувати деякі шахти у вас і це, може, позитивний крок.

Ну і враховуючи те, що ваші шахтарі ходили під обласну адміністрацію, стукали касками і перекривали, то хотілося би надати слово заступнику, першому заступнику Львівської обласної державної адміністрації, Замлинському Ростиславу Теодозійовичу.

Прошу.

ЗАМЛИНСЬКИЙ Р.Т. Доброго дня, шановний Ігоре Степановичу, доброго дня, шановний Володимир Васильовичу, доброго дня, шановні панове депутати Верховної Ради України, шановні колеги, присутні експерти. Так, дійсно, у нас дуже конструктивний діалог є з представниками вугільної галузі Львівської області і ми дуже щасливі з цього питання.

Я хотів би підкреслити, шановне товариство, що ми сьогодні зібралися проговорити дві речі, перше, це все-таки як стабілізувати ситуацію.

І друге проговорити про перспективи розвитку галузі. Про те, що стабілізація у вигляді часткової виплати по заробітній платі, яку оголосив пан міністр, я можу підтвердити у мене є, от тільки що повідомлення, що в казначейство поступили гроші Львівської області для погашення часткової заборгованості по заробітній платі 15-го року для шахтарів ДП "Львіввугілля" це є перше.

Друге. Я би просив завести в протокол, щоб простимулювати чи якимось чином звернутися в Міністерство фінансів, що все-таки ті кошти, які передбачені в бюджеті державному на поточний рік, щоб погасити заборгованість по заробітній платі 15-го року, щоб це пришвидшити і ми цю заборгованість не виплачували у травні чи, не дай Бог, у серпні. А оскільки це є груднева, чи там листопадова, то я думаю, що ці речі треба зробити до кінця лютого місяця і про це забути.

Але виплата заробітної плати це є гасіння пожежі, нам потрібно думати про перспективу. Ми в цьому бачимо наступне: перше, що, звичайно, я хочу підтримати своїх колег, і ми про це говорили із міністром, що без технічної модернізації, без модернізації обладнання і без оновлення основних фондів немає розвитку цієї галузі. Ми такі речі прораховували, і на експертному рівні, і на рівні комерційному з відповідним підприємством ДП "Львіввугілля" і такі показники були захищені.

І вважаємо, що вже в цьому році повинні бути виділені кошти на технічне переоснащення шахт. Це дасть, я не хочу повторюватися, але по деяких шахтах окупність складе 12 місяців з моменту введення в експлуатацію, а по деяких шахтах 19 місяців з моменту введення в експлуатацію.

Наступне питання. Хочу підтримати свою колегу з Луганської області тільки ви почали думати трошки в іншому напрямку, якщо ви за кластерним підходом, то ми за підходом по індустріальних парках. Тобто ми на базі шахт, які закрилися ще раніше ми хочемо розвивати

індустріальні парки і вже пишемо концепції з цього приводу, і бачимо саме таким перспективу, власне, розвитку цих територій.

І ще дві речі. По-перше, що стосується стратегії розвитку галузі це є вкрай необхідна річ і дуже прикро, що ту роботу, яку ми, Володимире Васильовичу, робили з самого початку минулого року, дуже прикро, що Кабінет Міністрів не підтримав і, власне, не знайшло своє відображення.

І ще, в нас на території області реалізується інвестиційний проект, приватний інвестиційний проект по Любельському родовищу. Я бачу, що тут серед присутніх і запрошених є керівник цього підприємства. Але я хотів би сказати, що для нас, власне, реалізація цього проекту дозволить додатково залучити не лише кошти до обласного чи там державного бюджету, а дасть можливість також залучити ті трудові ресурси висококваліфіковані, які в нас є на території області, в нас на території сусідньої області – Волинської, я маю на увазі, ось. І я вважаю, що такий проект також потрібно сприяти і його реалізації. Оскільки....

ГОЛОВУЮЧИЙ. Завершуйте.

ЗАМЛИНСЬКИЙ Р.Т. Оскільки та марка вугілля, яка підтверджена, яка там є, вона дасть додатковий поштовх для розвитку і металургійної галузі також, а також і для вугільної галузі нашого вугільного басейну.

Я, в мене коротко все. Готовий відповісти, доповісти по інших питаннях. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре. Дякую, Ростислав Теодозійович.

Але повинен сказати, що Львівська, як і Франківська область входить в Єврокарпатський регіон і ви маєте серйозні можливості до інвестицій і не тільки вугільної галузі.

Прошу до слова Покрасс Борис Йосипович – це голова правління "Любель Коул Компані Лтд". Прошу.

ПОКРАСС Б.Й. До настоящего времени мы в основном обсуждали вопросы спасения отрасли и все наши претензии были к правительству, чтобы отрасль была дофинансирована. Но, к сожалению, эти проблемы будут постоянны, поэтому надо изыскивать источники генерации средств самой отраслью. Одним из таких источников является вот наш проект, о котором я вкратце сейчас постараюсь вам доложить.

Речь идет о месторождении Любельское, оно хорошо известное месторождение, оно было поставлено на баланс еще в 1992 году с запасами на 4 полях порядка 400 миллионов тонн коксующийся уголь... угля марки "К" и "Ж". Месторождение абсолютно уникальное для Украины, поскольку оно безгазовое месторождение с очень благоприятными горно-геологическими условиями, сера на первом, втором поле – 0,75.

Следует отметить, что мы сейчас все обсуждали вопросы в основном использования и энергетического угля. Но если вы обратите на статистику, вот она ежегодная эта статистика

повторяющаяся, у нас в стране мы ежегодно импортируем 12 миллионов тонн угля. Вот последняя информация за 2015 год. Из них, к вашему большому сведению, и это большое упущение страны, из Российской Федерации 54 процента угля коксующегося поступает к нам по импорту, это 6 миллионов 600. Мы говорим о том, что у нас там есть проблема с антрацитом, мы должны его взять из зон, сомнительных зон. А вот 6 миллионов 600 угля и никто ничего об этом не говорит.

Итак, о проекте. Значит проект предусматривает строительство шахты, нескольких шахт, но в последовательном порядке таком: первая шахта с производительностью 8 миллионов тонн рядового угля с выходом концентрата 6,5 миллионов, потому что там очень низкая зольность материнская 13 процентов. Предполагается задействовать 3 тысячи шахтеров с зарплатой, которая указана у нас в ТЭО тысяча долларов. Доходы, прибыль до налогообложения в зависимости от цены вот по сегодняшней минимальной цене это 650 миллионов долларов в год, доходит до 900 миллионов долларов в год.

Как проект осуществлялся? Мы им занимаемся уже 10 лет. В нашей стране проекты делать очень тяжело, но проект полностью закончен. Как мы его проводили? Мы привлекли самых репутированных специалистов, консультантов из Америки, из Англии, из Германии, из Польши, из Китая. Было сделано два ТЭО, очень мощных ТЭО было сделано. После этого, после того, как мы закончили ТЭО, провели все тендера, мы передали проект китайской шахтостроительной организации, есть такая огромная компания 40-тысячная ССМС, которая строит одновременно сто стволов, она строит 100 стволов одновременно. Эта компания провела детальнейший анализ, сделала ТЭО, ездила она на...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Завершуйте, будь ласка.

ПОКРАСС Б.Й. (Это очень сложно.) ... на аналог подобной шахты, это шахта "Богданка" в Польше и выставила свои окончательные решения. Значит капитальные затраты 840 миллионов, окупаемость 22 месяца, строительство 38 месяцев. После этого они обратились в Банк развития Китая, и Банк развития Китая им сказал, что "мы готовы финансировать." Вот есть на Украине госгарантия, которая завершается в 2016 году, и фактически через 4 с половиной месяца эта гарантия прекратит существование. По этой гарантии не использована ни одна копейка.

Китайцы, кстати, направили письмо Президенту недавно, и мы направили те документы в министерство, которое год этот проект держит и не выпускает от себя.

Вот ответ на вопрос, где брать деньги, какие эффективности, кто делает проекты, с каким качеством. Вот если проекты делать с таким подходом, тогда можно осваивать и новые лавы, и новые шахты, и рассматривать, какое оборудование будет использоваться.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Запрошую до слова Олега Степановича. Народний депутат України, якраз Червоноградський район. Якщо можна, концентровано.

МУСІЙ О.С. Олег Мусій, голова міжфракційного депутатського об'єднання "Захистимо вугільну галузь".

Шановні народні депутати, шановні присутні, я хотів би звернути вашу увагу, що, на превеликий жаль, ми постійно наступаємо на одні і ті самі граблі, постійно. Що я маю на увазі? Зараз ми знову розглядаємо, як погасити пожежу, яку ми самі створили. Замість того щоб держава прийняла цю програму, яка розроблена і підписана народними депутатами, 15 осіб, всіма членами профспілок, всіх, генеральними директорами, міністром, міністром соціальної політики, насправді ще минулого року, абсолютно готова програма розвитку, не тільки концепція, а програма розвитку вугільної галузі, ми до сьогодні її не прийняли. Чому? Тому що Міністерство фінансів і Прем'єр-міністр категорично проти такої програми.

Далі. Голосуємо за бюджет 2016 року. Вибачте, але скажу: фракції коаліції "Народний фронт" і "Блок Петра Порошенка", в тому числі і члени комітету, які зараз намагаються врятувати вугільну галузь, вони голосують за відсутність державної підтримки – і порушують знову Коаліційну угоду. Питання: чи мають право далі тримати такий уряд і далі так себе вести відповідальні фракції коаліції, які не підтримують і не підтримали, на превеликий жаль, розвиток вугільної галузі. Думаю, є питання до нас всіх, в тому числі і до мене, звичайно, що, напевно, я не до кінця правильно пропрацював, хоча я не голосував за цей бюджет, з членами міжфракційного депутатського об'єднання "Захистимо вугільну галузь". А тепер ми шукаємо ж через тиждень після прийняття бюджету, що зробити.

Абсолютно правильний законопроект і тут я б звернувся до членів комітету – підтримати однозначно і винести на найближче засідання не тільки комітету, а і Верховну Раду законопроект 3770 – про видання одного мільярду гривень, бо без нього буде катастрофа, через три місяці з вугільною галуззю. Другий законопроект 3813 – 350 мільйонів, який легше, напевно, пройде у Верховній Раді. Існує ще два законопроекти, які один з третього місяця минулого року, рік уже, 0929, ви знаєте про нього, друге читання.

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. *(Не чути)*

МУСІЙ О.С. І другий... Да, ви ведете, але рік він не розглядається у Верховній Раді. Чому? Другий законопроект 1634, з дев'ятого місяця він не розглядається у Верховній Раді. Чому?

Давайте, можливо, члени комітету і керівництво комітету поставить на Погоджувальній раді: про негайне внесення питань про енергетичну безпеку держави, а саме, щодо вугільної галузі на найближче засідання Верховної Ради України. А то ми приймаємо невідомо що, окрім того, що потім люди нам перекивають дорогу.

Далі. Гірничий закон, дуже багато чого ліквідовано державним бюджетом. Насправді, є багато питань і в тому числі звернення, Богу дякувати, Луганської обласної державної адміністрації і Донецької обласної державної адміністрації про відновлення деяких статей елементарних. Не потрібно грошей, потрібно дати людям хоча би вугілля, яке вони заробили.

На превеликий жаль, не бачу я тут Міністерство соціального захисту, яке мало би опікуватися тим, що робити з тими людьми - 50 тисяч людей, які працюють. Ми говоримо зараз про те, як знайти десь гроші, про те, як розвинути вугільну галузь. А що робити з людьми? Коли в місті Червонограді в Сокальському районі 50 відсотків бюджету – це є ті люди, які отримують заробітну плату, напевно, треба Мінсоцполітики активніше підключити до питання реструктуризації.

Ну, і приємне, насамкінець, дві речі. Говорять про те, що немає інвестиційних проектів. Насправді, є, як мінімум, два інвестиційних проекти. Один інвестиційний проект, який ви чули, ціна питання 1 мільярд. Зверталися питання по будівництву шахти Любеля... вугілля К і Ж. Китайський кредит пропадає через те, що чиновникам не вигідно, чи або не вигідно, або вони щось хочуть отримати, не йде цей проект. Чому в Україні проект, який може приносити сотні мільйонів доларів через 4 роки, при тому що не хоче ніхто від держави ніяких коштів, чому він не працює до сьогоднішнього дня? Велике і велике питання до керівництва.

І друге питання це по "Львіввугілля", по всіх шахтах. Я знаю, є проект по одній шахті, є проект по іншій шахті. Насправді, існує державне підприємство "Гіпрококс", рік оббиває пороги Кабінету Міністрів і Міністерства енергетики про те, що застосувати технологію газифікації вугілля і не тільки технологію газифікації вугілля, вони готові забрати, не просять в державі жодної копійки, 1 мільярд доларів інвестицію вкласти свою власну, точніше швейцарську, інвестиційних фондів і повністю забезпечити на 30 років все "Львіввугілля" і всі шахти робочими місцями і видобутком. Тому я думаю, треба було б звернути більше уваги на реальні проекти, а не лобювання якихось приватних інтересів. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, пане Олеже. Але повинен вам сказати, що комітет якраз активно працює в плані і не тільки, скажемо, вугільщики. Сьогодні слухання якраз зв'язані з тим, щоб знайти, скажемо, вирішення проблем і щоб вони мінімізували соціальний вплив на тих людей, які є у вугільній галузі.

Щодо законопроекту 0929, я особисто його веду і я виступав у Верховній Раді по його захисту, але дуже багато не залежить від нас і від комітету як такого. Перерозподіл коштів – це не пріоритет паливно-енергетичного комітету, а більше бюджетного комітету. І всі свої звернення щодо підтримки вугільної галузі ми туди направили. Там достатньо у бюджетному комітеті львів'ян у тому числі ваших колег, і ви знаєте, хто там знаходиться. Тому я думаю, більш активна робота якраз з ними, це і Богдан Дубневич, і Анатолій Матвієнко, і інша група людей. Тому ми будемо як комітет активно приділяти участь і щоб все-таки вугільна галузь у нас працювала.

Переходимо далі. Я би хотів зараз надати слово Бутенку Віталію Григоровичу, директор з комерційної діяльності ТОВ "ДТЕК Енерго".

БУТЕНКО В.Г. Дякую.

Я постараюсь быть краток, потому что много из коллег, которые выступали передо мной, они коснулись ключевых болевых точек, которые созвучны с нашим видением ситуации.

Украинская энергетика всегда упиралась на 3, как говорится, столпа. Это была атомная энергетика, тепловая и гидроэнергетика. Если гидроэнергетика, то мы зависели от погоды, атомная энергетика – мы зависим от топлива, которое нужно покупать за валюту, то тепловая энергетика, которая всегда являлась ядром энергетической независимости и безопасности страны, потому что она была самодостаточна, свой уголь, - своя тепловая генерация.

Поэтому когда мы говорим о том, что делать с угольной отраслью, не важно сейчас, это касается только государственной шахты или это касается всех форм собственности, рассуждать об этом без понимания места, роли и будущего тепловой генерации, это абсурд.

Министр совершенно верно указал на одну проблему, с которой сейчас столкнулись все, это отсутствие спроса. Отсутствие спроса для тепловой генерации, которое автоматически несет за собой отсутствие спроса на наш украинский уголь. Поэтому для меня не понятно как мы можем планировать рост добычи, увеличение добычи, если ситуация по тепловой генерации пока что остается неопределенной.

Есть объективные факторы – падение потребления, которое привело к серьезнейшему, значительному падению отпуска тепловой генерации на 35-36 процентов.

Есть другие факторы, как замещение отпуска тепловой генерации импортной электроэнергии, как произошло в прошлом году, 800 миллионов киловатт, которые были импортированы из России, за счет простой тепловой генерации.

Прошлый год был сложен во всех отношениях, поэтому по нему нельзя делать выводы. Но сегодня мы видим, что баланс и структура потребления сместилась тоже не в пользу тепловой генерации. Если исторически тепловая генерация занимала 35, до 40 процентов в лучшие времена в структуре производства электроэнергии, то сегодня она порядка 30. Но мы подняли атом до 55 процентов, что тоже было, наверное, обосновано с точки зрения решения каких-то задач. Но если мы говорим сегодня здесь о том, что же нам делать с угольной отраслью, то тогда мы должны также сразу сказать, каким образом главный потребитель угля будет жить в этом году, в следующем году и в следующем году и так дальше. Это, собственно говоря, такая единая стратегия. Абсолютно согласен с тем, что нужно искать новые рынки сбыта. Абсолютно согласен с тем, что экспорт на сегодняшний день является, наверное, одним из наиболее очевидных направлений и здесь нужна какая-то консолидированная государственная политика для того, чтобы сделать наш киловатт конкурентным. И абсолютно не важно, будет это атом экспортировать или это будет государственная компания, или кто-либо. Общее увеличение спроса – это то, что в конечном итоге потянет за собой и спрос на наш уголь. Я когда говорю "наш уголь", я имею в виду украинский уголь в целом.

Мы должны, и наша компания всегда придерживается, что тепловые станции Украины должны потреблять украинский уголь, не заморский, не непонятного происхождения, а украинский уголь. Мы в этом году, прошу прощения, в прошлом году мы не ввезли ни одной тонны, мы принципиально отказались, потому что мы понимаем, какая ситуация сейчас сложилась в угольной отрасли. Поверьте, проблемы, которые вы озвучиваете в государственных шахтах, мы ж тоже с ними столкнулись. Мы сейчас рассматриваем программы по сокращению добычи, она и так упала в прошлом году, а сейчас... Потому что мы не понимаем, а кому будет нужен этот уголь.

Поэтому в этом отношении это вопрос, который я хотели бы оставить, ну возможно для министра. А какое будущее, какая стратегия и какое место тепловой генерации в энергосистеме Украины и с точки зрения, как основного потребителя угля украинского и с точки зрения, как все-таки ядро энергетической безопасности, которое всегда было независимо от каких-то импортных топливных ресурсов, и с точки зрения, собственно говоря, баланса и стабильности энергосистемы? Потому что стабильность на сегодняшний день это тоже уже стало понятие прошлое, потому что на сегодняшний день оно не имеет места быть так, как раньше. Почему? Потому что расхождение между ночным потреблением и дневным такое, что приходится разгружать атомные блоки либо искусственно пытаться снижать потребление и отпуск тепловой генерации, что опять же скажется на маршрутах.

В конце два слова по ситуации с "Львов-Волынь". Мы всегда работали вплотную с шахтерами "Львов-Волыни", нас никогда не было проблемы находить пути решения. Понятно, у нас есть свой уголь, и есть уголь, который непосредственно на "Западэнерго" может потребляться.

Последний год мы работали по меновой схеме, потому что здесь была экономика, это было понятно. Мы и сейчас согласились дальше работать по меновой схеме. Единственно, мы будем брать, мы согласились брать львовольинский уголь и поставлять антрациты на государственную компанию. Это то, о чем мы договорились. И если это работает, это будет работать, пока есть спрос на киловатты, которые производят тепловые станции Украины. У меня все.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Віталій Борисович.

Хоча хотів ще раз би акцентувати, цікаво сформульовано, але хотів би акцентувати, що місце генерації, в тому числі теплової, чітко відображено в енергетичному балансі державі. Якщо він підписаний вже на цей рік, то ви можете повністю подивитися, а що передбачає виконавча структура влади безпосередньо в тепловій генерації. Якщо у вас його немає, то я готовий вам його надати, цей баланс. Дякую.

Дунаєвська Наталія Іванівна – це директор Інституту вугільних енерготехнологій Національної академії наук України. Прошу.

ДУНАЄВСЬКА Н.І. Декілька слів про профіцит газового вугілля і дефіцит антрациту в енергетиці. Ні для кого не секрет, що 6 ТЕС, які розташовані на території України, з антрацитових ТЕС, повинні використовувати 14 мільйонів тон антрациту і пісного вугілля, а в тому році вони використали всього 6,2 мільйона тон, і це в тому числі і півтора мільйона тон вугілля з Росії, кузнецького пісного, та ПАР. Навчилися спалювати вугілля ПАР на станціях "Центренерго". Дефіцит залишився. Профіцит газового вугілля, що можна в цьому напрямку зробити. От такі є пропозиції.

По-перше, можна робити шихтування того вугілля, до 40 відсотків газового вугілля можна додавати до антрациту. Це вже перевірено на станціях "Центренерго", тобто на Зміївській ТЕЦ, успішно вони спалені, така суміш створюється прямо на станції.

Друге рішення. Це переведення антрацитових котлів на спалювання газового вугілля. Це реконструкція, це нові пилосистеми, це нові млини, це нові пальники, це десь біля 150 мільйонів на блок 300. Є більш економні варіанти, вони нами проробляються разом з ЦКБ Харківським "Котлотурбопрому", і вони дозволять перевести антрацитові котли на використання газового вугілля.

Тепер третє рішення. Є у нас блоки газомазутні 300 і 800, їх також можна перевести на спалювання газового вугілля з втратою потужності до 75 відсотків. Така реконструкція навіть з оснащенням сіркоочисткою обійдеться втричі дешевше ніж будівництво нового блоку.

Оце такі наші пропозиції щодо використання газового вугілля на антрацитових луках. Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую і вам.

Ну тепер переходимо до важковиків. Турманов Віктор Іванович працював з третього скликання у вугільній галузі, зараз це голова Профспілки працівників вугільної промисловості України. Прошу, Віктор Іванович, 5 хвилин.

ТУРМАНОВ В.І. Уважаемые коллеги, я еще раз обращаюсь к вам, к родному комитету, плюс у нас сегодня руководитель группы, вот что вы сегодня собрали, собрали вот, приехали сегодня мои коллеги профсоюзы. Они после этой встречи будут рассказывать, что здесь, как разговор состоялся, какие решения приняты, значит, и что будет в ближайшее время у шахтеров, какая перспектива? Ну, я бы начал с того, что такой отраслью как уголь должны руководить профессионалы. Мы уже с министром говорили, что нужно для того, чтобы был назначен первый заместитель министра угольной промышленной в нашем министерстве. Верховной Рады не надо... Это надо згода чего? Премьера и решить проблему.

Вот сидят мои коллеги, наверное, сегодня может они не сказали, потому что программы принимают люди, которые не компетентны в вопросах угольной отрасли. А первого заместителя, я лично уже семь месяцев не видел, то на симпозиумах где-то ездит в Австралию, Казахстане, значит, все нигде его нет. Но так же не можно. Поэтому отсюда все надо начинать, я думаю, что в ближайшее время этот вопроса надо решить, Владимир Васильевич, в ближайшее время.

Второе. Здесь же поднимали вопрос... Беда наша состоит в том, мы знаем в каком состоянии угольная отрасль, кто до нее... керував, значит, куда-то керовали. Но мы в прошлом году после акции протеста шахтеров в январе месяце начали вести переговоры с министерством, сели за стол, пригласили всех и вся, кто там принимал участие: и народные депутаты и специалисты, значит, и ДТЕК, и профсоюзы. Было отработано, может нас всех не устраивает и меня может, не устраивает. Но была отработанная государственная программа до сегодняшнего часа... у меня есть официальное обращение, мы пишем во все инстанции, начиная от Президента, куда только не пишем по шахтерам, по проблемам, по финансированию получаем ответ с Министерства финансов, а бюджет 2016 года такой утвердили, потому что министерство не подало программу. Программа подана, я знаю, там резолюции стоят, значит, на доработку, на доработку вже місяця чотири після того як вроді бы его наработали. Поэтому здесь было высказано, мы как пожарники, у нас другого выхода нет. Шахтеры хотят кушать, хотят обеспечивать свои семьи.

Я уже говорил Премьер-министру, и еще раз говорю, 52 тысячи шахтеров работает на украинской подконтрольной территории, членов семей возьмите это 150-170 тысяч бросают сегодня без средств существования. Они что молчать будут? Они перекрывают сегодня на западе дороги, на востоке сегодня жены не пускают шахтеров в шахту. Вы это знаете все. Поэтому, ну, дальше так же нельзя, ну, нельзя просто бросить сегодня отрасль.

И здесь поднимали сегодня Коалиционное соглашение. Благодаря этому сформирована коалиция, работает уряд, работают все структуры власти – благодаря коалиции. В коалиции четко записано: на 5 лет программа. Но кто-то там умный положил туда, не знаю, на 5 лет, каждый год снижается там финансирование бюджетное на 20 процентов. Все, обрезали под самые помидоры, я извиняюсь, пусть женщины простят, но так же тоже нельзя.

Вот сейчас мы говорим о задолженности по зарплате. Ну, в прошлом году переброски делали за счет того, что у нас статья была, ну, кто-то бросил, там же никто не смотрит, в Минфине, бросили миллиард 200 на реструктуризацию, это было на всю угольную отрасль, когда у нас не было проблемы, связанной с АТО, с войной. И вот мы оттуда перетягивали на

себестоимость там, значит, на 10-ю шахту. А не хватило этих грошей. В этом году уменьшили эту статью. Вот мы сегодня, пожарники, я извиняюсь, у нас выхода другого нету, но шахтерам надо помочь. Я благодарен депутатам, которые здесь присутствуют, значит, и Бондарь, значит, присутствует, и Олег Степанович, значит, вот, и Гузь. Вот этот закон, вот сейчас задают вопросы: ну, а чего 250 миллионов вам даем, ну, что даем? Та ничего не даем. Но мы открываем статью, уважаемые друзья, будет пересматриваться бюджет, там столько намолотили, я думаю, там не до шахтеров будет. Мы сейчас хотим открыть статью себестоимости, без нее, хотим мы, не хотим – зарплата не будет платиться. И на 10-ю шахту, да, 100 миллионов мало, но там же люди. Мы миллиарды вколотили туда, 500 миллионов – надо сегодня закрыть 1-ю, 9-ю шахту. А то ж пытаются закрыть, значит, мы вам категорически всем говорим: закрывать не будем, пока не пустим 10-ю шахту. Десятая шахта дает возможность закрыть убыточные, глубоко убыточные шахты, как говорить Премьер-министр, и перенести на 10-ю, на Волынскую.

Здесь коллега выступал, я общался с ним, значит, что касается шахты Любельская, ну, не нужно никому. Понимаете? Есть кредит, есть все, вот он заканчивается, там экономическая составляющая такая – супер-шахта в Европе, супер-шахта. За 4 года будет построено. Вот здесь областная администрация, я благодарен, что вы поддерживаете. 390 миллионов долларов каждый год идет прибыль местным бюджетам. Что это? Зола, там, на экспорт уголь будет идти, притом коксующийся уголь. Такая шахта работает в Польше, китайцы строили там. Ничего нам не надо! Пытаются угольную отрасль закрыть... Не получится!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Закінчуйте, Віктор Іванович.

ТУРМАНОВ В.І. Я заканчиваю, я извиняюсь, я заканчиваю. Не получится.

Я не хочу здесь пугать никого, мы настроения знаем шахтеров. Это сегодня еще погода сдерживает. И вот те сегодня попытки наших шахтеров обратить внимание власти, значит, западные регионы у них а им выхода нету. И то, начинают там закручивать какие-то уголовные дела по профсоюзным лидерам, все... Это что? Да они сегодня держат эту ситуацию, управляют этой ситуацией.

Поэтому не решится вопрос... А вот сейчас мы говорим: 3813 закон рассмотрели, спасибо, значит, завтра он рассматривается в бюджетном комитете. Михаил Леонтьевич туда идет. Если вы меня пригласите, я тоже пойду туда. Надо его пропихнуть, это основной бюджетный комитет. И я надеюсь, что Верховная Рада, как бы там ни были политические эти дела, она примет по шахтерам этот закон. Он даст нам передышку небольшую, а потом надо шукать гроши.

Я не знаю, я посмотрел, 37 миллиардов в МВД. Я думал, там Нацполиция, Нацгвардия... Они отдельно, там 10 миллиардов, там 8 миллиардов... 37 миллиардов МВД! Ну, пусть поделятся, пусть этим бедным, несчастным, разутым шахтерам дадут 2 миллиарда. Можно оттуда взять, или можно оттуда... Поэтому я заканчиваю, заканчиваю...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Віктор Іванович. Але повинен вам сказати таку ремарку. Ми з вами все-таки два скликання пропрацювали, і третє, і четверте, майже 8 років. То я повинен сказати, що риторика по шахтарях не змінилася за 16 років, вона так і залишається, кожен рік

ми його закриваємо. І, скажімо, якщо би ви це прочитали в 1998-й, 1999-й, 2000-й, воно повністю би відображало ту ситуацію, яка була на ті часи у вугільній промисловості.

Ми знаємо, ми думаємо. Тим більше, в комітеті...

ТУРМАНОВ В.І. Я, можна, закончу?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Завершую, завершую. Комітет представлений і вашим колегою Звягільським, який достатньо знає глибоко, і пан Іоффе, який знає вугільну... пан Михайло. Тому і йдуть зараз слухання для того, щоб ми не тільки довели те, що ми говоримо, скажімо, сьогодні в цьому залі, а щоб це наша була концентрована позиція і в Верховній Раді, і, скажімо, в Кабінеті Міністрів, в тому числі, який формується за рахунок коаліції. Дякую.

ТУРМАНОВ В.І. Ну, мы шахтерам будем рассказывать: кто за шахтеров, кто против шахтеров. Я заканчиваю.

Я обращаюсь сегодня ко всем присутствующим депутатам. Мы такие письма направили, мы вот с Олегом Степановичем последний раз говорили, мы просто просим, потому что нас не пускают, нам надо бы встретиться с Премьер-министром. Ну, если, как говорится, он не идет и сегодня здесь отсутствует, хотя бы вице-преьера сюда или с Министерства финансов, чтобы послушали проблемы угольной отрасли.

Поэтому у меня такая просьба, мы говорили, значит, у вас есть такая возможность, есть депутатская группа, значит, пусть Гройсман нас соберет, прошлый раз собирали, значит, польза была от этой встречи. Пригласить туда он имеет право Премьера, министра нашего, значит, вот мы там, не будем мы там политикой заниматься. Мы расскажем, что нужно сделать, а это все в руках сегодня и спикера, и особенно – Премьер-министра.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Дякую, Віктор Іванович. Дякую.

ТУРМАНОВ В.І. Спасибо.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Запрошую до слова Акімочкіна Анатолія Вікторовича перший заступник голови "Незалежної профспілки гірників України". Прошу.

АКІМОЧКІН А.В. Добрый день, Игорь Степанович, Владимир Васильевич, народные депутаты, присутствующие. Прежде, чем начать свое выступление, хотел бы задать вопрос: а заинтересована ли сегодня Украина в своей энергонезависимости и нужен ли стране уголь? И хочу дать ответ: то, что происходит сегодня с угольной промышленностью, я вижу, что не заинтересованы. Коалиционное соглашение, записали: каждый год сокращать на 20

процентов – не выполняется. Дальше, бюджет 2016 года, если мы говорим о развитии угольной промышленности Украины, то почему тогда техническое перевооружение – ноль, капитальное строительство – ноль, затраты, открытие затрат по себестоимости – ноль, охрана труда – ноль и никто не озвучивал, отраслевая наука – ноль? О чем дальше говорить?

Вот мы собрались здесь, в этом зале, да, поднимаем проблемы не вопросы, но эти вопросы не решаются. Постыдное явление, XXI век на улице, а мы не выплачиваем людям заработную плату. Думаете, что, шахтеры "Львовугля", "Волыньугля" перерывают дороги либо ходят туда к границе просто так? Да потому что нет заработной платы. "Селидовуголь", "Красноармейскуголь", "Первомайскуголь", "Лисичанскуголь". Всего осталось 35 шахт в Украине государственных, которые находятся на территории, контролируемой Украиной, и мы не в состоянии навести лад на этих шахтах?

И могу сказать одно – то, что надеяться на то, что там те шахты, которые сегодня остались на территории, не контролируемой... Пока территории освободят, там ни одной шахты не останется. Там уже планомерно шахты закрываются. Могу назвать пофамильно, поименно шахты, которые уже закрыты. Так давайте дорожить теми шахтами, которые сегодня остались на территории Украины, давайте же их поднимать, вкладывать туда деньги, в развитие. А мы на сегодня, к сожалению, ничего не имеем.

Дальше. Реформирование угольной промышленности. Тут звучало, что все профсоюзы поддержали концепцию. Ну, не поддержал наш профсоюз. Мы категорически сказали нет, потому что, когда мы увидели эту концепцию, там 6 шахт – на консервацию, 5 шахт – на закрытие, а что остается? Концепция закрытия шахт? Не нужна такая концепция. Нам нужна концепция или программа развития угольной промышленности Украины, а не закрытие шахт.

Дальше. Социальный диалог в отрасли. Вот, Владимир Васильевич, вот вы присутствуете здесь. Сколько раз мы вас приглашали на заседание совета председателей НПГУ, вы ни разу не прибыли. Потому что, если есть проблема, ее нужно решать. Для этого нужно садиться за стол переговоров, круглый стол и о чем-то договариваться. Вы не приходите, даже ваши заместители к нам не являются. И как результат: принимаемые все решения, которые принимает наш профсоюз на заседании совета председателей, они, к сожалению, ну, не в пользу министерства, потому что не с кем разговаривать, нет диалога.

Хотел бы обозначить еще ряд вопросов. На сегодня исторически так сложилось: существуют целостные имущественные комплексы на территории Украины. Вот есть территории и шахты, которые объединены в единое государственное предприятие. Они как-то вместе существуют. Есть шахты похуже, есть шахты получше. Сегодня мы видим картину, что есть ряд объединений. "Первомайскуголь": издается приказ, хотят выдернуть шахту "Горскую", создать отдельное предприятие – и потом благополучно кем-то приватизировать. Шахта "Селидовуголь". Мы всегда говорили и будем говорить: давайте работать именно над позицией целостного имущественного комплекса. Прошла приватизация в свое время "Павлоградугля", работает предприятие, 10 шахт? Работают. Мы за то, чтобы целостные имущественные комплексы оставались и чтобы они работали вместе. Потому что, если выдергивать отдельно взятое предприятие, то на этих территориях ничего не останется.

Выполнение Закона о повышении престижности шахтерского труда, не поднимался вопрос.

Закон в 2008 году примался, за него проголосовало тогда более 380 депутатов. Но на сегодня как он выполняется, и что делается? А без выполнения этого развитие отрасли практически невозможно. Переход на новые тарифные ставки и оклады. Какая зарплата у шахтеров?

Вы знаете от сегодня, какая зарплата у шахтеров? Когда-то еще два года назад горнорабочий очистного забоя эквивалент зарплате был тысяча долларов. Сегодня заработная плата составляет сколько? Мои коллеги пять...

ГОЛОС ИЗ ЗАЛУ. 290...

АКИМОЧКИН А.В. 290 долларов, и человек, который работает на глубине, на глубине в ужасающих условиях и получает такую минимальную заработную плату.

Следующий вопрос, возврат запасов шахтам, которые сегодня работают. У нас так сложилось, что из шахт были выдвинуты запасы, каким то образом, приватизированы. И от теперь шахты, я могу назвать: шахта "Краснолиманская", шахта "Россия", "Шахта один Новгородовская" вопрос требует немедленного решения, потому что у шахт скоро не будет места, где им работать.

И последнее, о строительстве новых шахт, за 25 лет в Украине было построено две шахты. Это был август 1999 года, были сданы в эксплуатацию: шахта Самсоновская-Западная, "Краснодонуголь" и горизонт шахты "Никонор-Нова" Сегодня мы не можем достроить шахту 10-ю Нововольнскую ну, сколько? 27 лет! Сколько средств уложено, давайте же ее достроим, в конце концов.

И вопрос, строительство новых шахт, но если есть проекты, если есть инвестиционные проекты, если есть те, кто готов дать деньги, так давайте помогать. Давайте способствовать тому, чтобы инвестиции приходили в страну, а не уходили. Тем более вот выступал коллега, называл шахта "Любельская" по-моему, да, строительство шахты так давайте поможем, давайте решим эти вопросы, потому что без строительства шахт, без строительства новых шахт, без того и без этого угольная промышленность Украины обречена на умирание. Спасибо.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Дякую. Тільки я хотів би нагадати, що людина, рядовий, який воює зараз на першій цій.. отримує заробітну плату в 6 тисяч 200 гривень – так на всякий випадок.

Прошу, до слова запрошую Белькову Ольгу Валентинівну, заступника голови комітету.

Прошу Ольга Валентинівна.

БЕЛЬКОВА О.В. Шановні колеги! Шановні гості комітету! Сьогодні надзвичайно важлива тема і я думаю, що ми тут домовилися, що я наприкінці виступлю, тому що у мене дещо провокаційні такі тези, які я все ж таки сподіваюсь, що ви оціните і зрозумієте щирість намірів.

Сьогодні наша тема називається як розвивати вугільну промисловість, але це трошки не щиро ми підходимо і всі самі себе трошки обманюємо.

Якщо подивитися сьогодні всі світові новини, всі тенденції щодо цін на вугілля, щодо цін на всі енергоносії, ми маємо струхнутися і ми маємо зрозуміти, що сьогодні не йде мова про

розвиток, а сьогодні іде мова про виживання і таке елегантне згортання у деяких регіонах, і це величезна проблема, особливо з точки зору тих регіонів, де сьогодні і так багато є проблем, які потерпають від АТО або від інших якихось економічних струсів.

Я особисто не маю, на щастя чи на жаль, досвіду саме у частині вугільної промисловості, але я маю достатній досвід для аналізу світового досвіду, яким чином інші країни поборолі, скажімо, зробили реформат своєї індустрії.

На жаль, жодна країна в Європі сьогодні не збільшує, як таке, наявність, кількість шахт, а скоріше намагається зробити їх більш ефективними. Якщо ми подивимося на досвід кількох країн, які я зараз назву, це Польща, це Великобританія та Німеччина, всі вони дуже по-різному підійшли до того питання, яке фактично хвилює мене, що робити з тими людьми, коли шахти будуть закриватися. Це невідворотна ситуація, шахти будуть закриватися і я думаю, що ми з вами, як фахівці, маємо чесно в цьому зізнатися, але, як фахівці, ми повинні їм запропонувати альтернативу.

Я особисто працюю з кількома колегами сьогодні над ідеєю, якщо не реінтегрувати самих шахтарів, то принаймні подбати про членів їх родин, особливо у тих регіонах, де сьогодні є шахтоутворюючі міста і де є фактично перспективи для перепрофілювання членів сімей для того, щоб у них був дохід.

Я погоджуюсь з паном Ігорем у тому, що сьогодні шахтарі не є "священною коровою", і якщо би ці реформи були зроблені 10 років тому, то ми би сьогодні могли інакше розмову вести, але сьогодні у нас є і керівники, і викладачі в школах, є і АТОшники, є і інваліди, є і інші. І тому я чую біль, з яким ви говорите про те, що потрібні кошти на відновлення, на реструктуризацію, на будівництво і узгодження технології. Але скажіть мені, будь ласка, де конкретні проекти, що робити з цими людьми? Чи ми знову їх будемо дурити, натомість, щоб запропонувати їм конкретну державну допомогу, яким чином вони за півроку, 12 місяців чи 24, як у Польщі, їм давалася допомога і вони змогли перебудувати своє життя. У Польщі була здійснена ця реформа дуже болюча і певні кошти були на це використані. І сьогодні Польща може пишатися деякими результатами. А у Великобританії та реформа, яка була зроблена, вона була дуже критично різкою. І чи... Ну, і фактично ще й на сьогодні політичний супротив є до її наслідків. Я думаю, я особисто хотіла взяти слово тільки для того, щоб сказати, що сьогодні я відкрита особисто до ваших пропозицій для того, щоб ми знайшли форми, яким чином технопарки зробити реальністю, а не малювати їх на папері і говорити людям, що колись вони знайдуться. Але натомість, ну, це повинна бути щира розмова, що це дійсно не ще одне фінансування на узгодження технологій і підвищення вироботку, яка сьогодні є неприбутковою у деяких шахтах, а інші підходи, які фактично модернізують те, що ми будемо робити з ними.

Ще, крім того, я здивована тим, що жодна людина сьогодні не підняла питання екології. Сьогодні ті шахти, які закриті, заводнені, є багато листів, які говорять, ну, що люди, які фактично втратили роботу, вони потерпають від того, що їх будинки знаходяться під ризиком. Якщо у вас є конкретні сигнали і ідеї, яким чином на місцевому рівні і ми як депутати могли би допомогти, ми також є відкритими. Ще раз з глибокою повагою до вашої роботи, але з розумінням того, що світ змінився навколо нас. І в бюджеті на сьогодні ви говорите про три мільярди, я собі сиджу і думаю: а де їх взяти? Кому підняти податки і хто тоді.... *(Шум у залі)* І хто тоді буде... це дуже комплексне питання. Дуже дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Ольга Валентинівна.

І наведу вам один такий малесенький приклад. Ольга Валентинівна згадала за Польщу. Поляки імпортують меблів на 9 мільярдів доларів в рік. Можете уявити? Меблів на 9 мільярдів доларів. Вибачаюсь, експортують, експортують на 9 мільярдів доларів, тільки в одній позиції.

Пане Артур, ви наполягаєте на виступі?

МАРТОВИЦЬКИЙ А.В. Наполягаю.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Прошу, прошу.

МАРТОВИЦЬКИЙ А.В. Добрый день, уважаемые коллеги, участники наших слушаний.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні друзі, я прошу! Це вже практично завершують, послухайте.

МАРТОВИЦЬКИЙ А.В. У меня есть возможность, и, наверное хорошо, когда уже не резюмирующая часть, еще будет обсуждение в "Різному", но у меня есть возможность выступать в завершении. Я не беру на себя ответственность суммировать это все, для этого есть решение и комитета, и слушаний всех этих. Но я бы все-таки начал с того, что вспомнил вот ту крылатую фразу, о которой говорил Николай Сафронович Сургай: "Уголь спасет Украину, если Украина спасет украинский уголь". Или же говорить так: если мы сегодня защитим украинских шахтеров, они завтра своим трудом обеспечат энергетическую безопасность страны.

И, конечно, мне как угольщику грустно слушать, что мы здесь в приоритет ставим, обсуждаем самую такую болевую тему, это дайте господдержку и дотацию шахтерам на заработную плату, на закон... на ту, что должно ему обеспечивать Конституция, ну, и так далее. Мне кажется, что есть очень много направлений, но в приоритет нужно все сделать для того, чтобы дать возможность шахтеру заработать себе самостоятельно, а не ходить с протянутой рукой, ведь это для людей мужественной профессии очень важно и они могут себе зарабатывать, нужно создать соответствующие условия.

Поэтому я хотел бы запропонувати наступні кроки в підтримку вугільної галузі і її розвитку. По-перше, розглянути і допрацювати законопроект про ринок вугільної продукції, який був опублікований на сайті Міненерговугілля, даний документ визначає основні напрямки взаємовідносин на ринку, це законопроектні сьогодні є як позитивні, так і негативні моменти. Я, до речі, не бачу його з 8-го, із вчорашнього дня його уже на сайті нема. Може, там щось під... *(Шум у залі)* Да, ну, подивимося.

Я пропоную всім учасникам ринку вивчити даний документ і направити свої пропозиції щодо його доопрацювання міністерством. Закон, безперечно, необхідний для функціонування галузі, перш за все, важливо не допустити дискримінації українських шахтарів, я казав про це вище і забезпечити формування ринкових принципів функціонування ринку.

По-друге... До речі, я прошу, щоб це було під стенограму, я передам свій виступ. По-друге, необхідно Міненерговуглю та НКРЕКП розробити і впровадити ринкові механізми ціноутворення на ринку енергетичного вугілля. На даний момент в Україні вони відсутні. Ціна встановлюється адміністративно і механізми її визначення непрозорі, і для багатьох вони не зрозумілі, 2015 рік був дуже показовим з цієї точки зору. Держава купувала дороге імпортне вугілля, а українські шахтарі при цьому не доотримували колосальні суми коштів, формувалася заборгованість по заробітній платі. Якщо ситуація не зміниться найближчим часом, ми повністю поховаємо свою вугільну промисловість, зруйнуємо енергонезалежність країни і додатково отримаємо голодні бунти. Безумовно, прийшов час міняти держану політику в даному питанні і переходити до зрозумілих і прозорих ринкових механізмів, що дозволить нам зберегти галузь та знизити навантаження на державний бюджет.

Не менш важливими, навіть кричущими залишаються питання про бюджетне фінансування необхідне для підтримки збиткових шахт і реструктуризацію шахт, котрі завершують відпрацювання запасів.

Урядом повинна бути затверджена чітка програма, яка враховує необхідні кошти для закриття шахт, соціальної програми з перекваліфікації вивільнених працівників.

Ні для кого не секрет, що часто вугільні підприємства є містоутворюючими і їх закриття спричинить колосальне безробіття в регіоні. Дана програма повинна бути продумана до дрібниць, держава зобов'язана подбати про своїх працівників, забезпечити їм гідну альтернативу.

Поки що ми бачимо декларацію про закриття ще 5-ти шахт, це казали колеги, але коштів немає навіть для завершення проектів закриття ініційованих 50 років тому.

Четверте. Що стосується перспективних шахт, то для їх підтримки додатково до того, що було сказано раніше, необхідно розробити програму розвитку, така програма повинна включати заходи та послідовні кроки з технічного переоснащення та підвищення продуктивності праці на даних підприємствах. Шахтам необхідно якісне керівництво та управління, і ми з вами про це балакали.

Мені сьогодні соромно за галузь, коли я бачу ці жалюгідні результати, особливо стосовно продуктивності праці. Раніше існувала думка, що Україна відстає від інших країн років на 30-40, і, колеги, на сьогодні моя думка, це, мабуть, вже років 50-60.

Як я зазначав раніше, досягнення високих показників галузі можлива при якісному і продуктивному правлінні підприємствами. Давайте зізнаємось собі чесно, держава не справляється з даними функціями, галузь помирає, виробничі показники знижуються в геометричній прогресії.

Який же пропонується вихід?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Артур Володимирович...

МАРТОВИЦЬКИЙ А.В. Вже давно пора провести... (2 хвилини.) Провести приватизацію перспективних вугільних підприємств, закон про приватизацію ухвалено, але конкретних кроків немає, про це і казали про цілий майновий комплекс, тобто це вам повинно...

Я наполягаю на підготовці Міненерговугіллям і Фондом держмайна програми приватизації. Також вважаю відзначити, що в питаннях ліквідації розвитку шахт необхідно окремо розглянути питання балансу попиту і пропозиції на енергетичному ринку. Розвиток перспективних шахт повинно повністю закрити попит і збалансувати ринок, тим самим забезпечуючи нашій країні енергонезалежність. І, ну, я не злякаюсь цього слова, мабуть, і процвітанья.

Відповідно ми приходимо до базового рішення: необхідності під керівництвом міністерства відновити і узгодити енергетичну стратегію України на 15-20 років, де будуть закладені всі зазначені вище пропозиції. І як приклад (завершую): ДТЕК з 2013 року веде роботу по створенню бізнес-середовища на підприємствах "Добропільвугілля". Є вже напрацьований позитивний досвід, є 2 роки співпраці з Дніпропетровським університетом гірничим. Але, Володимир Васильович, без підтримки держави, без позиції міністерства реалізувати ці програми... Можна довго балакати там про технопарки - нічого не мати. Треба конкретно підтримати. Дякую. Вибачте.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Артур Володимирович.

Я би надав слово міністру, Володимир Василювичу, щоб він міг зреагувати на всі ті виступи, які йшли.

ДЕМЧИШИН В.В. Зауважень було багато, я підсумую. Але я би все-таки у відповідь на питання і пана Мартовицького, і пані Белькової, і багатьох інших колег, я би хотів дати буквально 2 хвилини Олексію Володимировичу Звелінському – це учасник нашої робочої групи. Буквально, якщо можете, кілька слів про те, чим ви займаєтесь і в якому напрямку працюєте, по соціально-економічному захисту працівників державних підприємств.

ЗВОЛИНСЬКИЙ А. Меня зовут Алексей Зволинский, я руководитель проекта по реструктуризации человеческого капитала угольной и энергетической отрасли. Проект исполняется при поддержке британского... при поддержке британского правительства...

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. ...включіть, будь ласка, мікрофон.

ЗВОЛИНСЬКИЙ А. (Конечно.) Он рассчитан на реализацию старта проекта до конца марта месяца с выходом на подготовку пятилетней программы по реструктуризации человеческого капитала. Мы просматриваем все возможности, которые могли бы быть применены в отношении тех сотрудников, которые попадут в зону риска и могли бы быть высвобождены. Проект не родился на пустом месте, мы порядка двух лет работали для компании ДТЕК на территории Доброполя по проекту как раз создания бизнес среды, развития бизнес среды и создания новых рабочих мест.

Проект подразумевает своей целью целевую аудиторию около 50 тысяч человек это все, кто задействованы сегодня в отрасли, для всех для них может быть предоставлена альтернатива. Из них больше половины 38 тысяч человек находится в Донецкой области это весьма

проблематичная цифра, и этой территорией у нас будет уделено особое внимание. Рабочая группа, которая создана при министерстве, она фактически перезапускает собой работу Рады по решению социальных вопросов горняков и семей, что проживают на территориях закрывающихся предприятий. Фактически этот совет был создан в 2013 году на бумаге, не раз не заседал. Первое его заседание готовится в марте, на заседание планируется вынести на рассмотрение как раз проект этой самой пятилетней программы. До этого времени рабочая группа межведомственная письма уже разосланы, она должна фактически эту программу пересобрать. Внутри программы предусматривается целый набор действий, как со стороны министерства, так и других министерств, потому что Министерство угольной промышленности в данном случае не может самостоятельно решать эту проблему. И фактически все поделено на условные четыре, три блока, первый блок это социальные вопросы, самое главное это выплаты, это представление о изменении бюджета Украины, это безусловно специальная программа для молодых пенсионеров, которые, как известно, могут в нашей отрасли быть, начиная с 38 лет. Это изменение в Закон о занятости, проект которого сейчас до сих пор находится на рассмотрении и не предусматривает на самом деле ситуации, в которой государство принимает решение о реструктуризации целой отрасли, такой, к сожалению, ситуации в нашем Законе о занятости нет. Нет точно так же и специальных выплат, которые стали стандартными в мире и в общем-то процессы закрытия отрасли в мире, они не первые в Украине, я бы сказал, может быть, даже последние и на самом деле опыт других стран нам очень помогает. Британское правительство к нам направило представителей из Мы работаем с еврокомиссией и работаем с другими проектными группами международными, которые есть на территории Украины, в частности с Германией.

Вторая часть задач для министерства – это задачи, связанные с имуществом, потому что, как известно, территорию шахт, ну, фактически мы обязаны разобрать. Но по факту это готовые проекты индустриальных площадок, индустриальных парков, это полностью оснащенные территории, подключенные ко всем видам ресурсов: и к воде, и к электричеству, и на этих территориях, и на этих землях можно и нужно заниматься рекомбинацией и созданием новых рабочих мест. Безусловно, у нас есть объекты соцсферы, по ним существует отдельная программа, ее подготовка ведется вместе с профсоюзами. И, на самом деле, сейчас определяется профиль этих самых индустриальных парков, потому что они, в зависимости от территории, где могут быть развиты, имеют разную специфику. Если Донбасс – это больше вещи, связанные с индустриальными и производственными вещами, то Волянь – это сельское хозяйство, переработка сельского хозяйства.

Что же касается персонала, безусловно, на многих производственных площадках и на многих шахтах не было проведено серьезных проектов по реструктуризации и оптимизации численности, их нужно запускать, эффективность нужно повышать. И то, что сейчас происходит с перераспределением по производственным площадкам и с возможностью модернизации, это, безусловно, импульс к тому, чтобы повысить эффективность управления и повысить эффективность работающих на предприятиях людей.

Для того, чтобы попробовать все это сделать, действительно ключевое значение имеет координационный совет по решению социальных вопросов и нам категорически необходима помощь и Министерства инфраструктуры, и Министерства регионального развития, и Министерства сельского хозяйства, и, безусловно, Министерства социальной политики, у которого есть сейчас на борту целый центр занятости, который призван заниматься этими вопросами, но пока работа с ними строится тяжело, мы не уверены, что именно вот эти государственные элементы готовы к возможностям попадания в зону риска большого количества высококвалифицированного персонала, потому что мы обнаружили, что сегодня на рынке есть порядка 40 специальностей, по которым шахтеры, имеющие под час до 7-ми...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Завершуйте.

ЗВОЛИНСЬКИЙ А. Могут быть трудоустроенными.

Соответственно есть набор территориальных решений, мы уже работаем с Донецкой областью и собираемся вскоре выдвинуться на Волынь, потому что программы и привлечения инвестиций, программы занятости и программы развития экономики должны предусматривать ситуацию, в которой на территории могут появиться индустриальные парки. И конечно же сам индустриальный парк, это решение для конкретной территории, для конкретного персонала, для конкретных руководителей предприятий, потому что они вместе с трансформацией производственных площадок могут получить на них новые места и новые рабочие места.

Фактически мы хоти...

ДЕМЧИШИН В.В. Олексій, дякую.

Колеги, дивіться, я спеціально запропонував почути пана Зволинського для того, щоб ви також розуміли, що міністерство працює комплексно на всіх напрямках, не тільки над програмою, про яку я говорив, ми сьогодні чули, що хтось підтримує, хтось не підтримує, є там конструктивна дискусія, є хтось, хто говорить, що саме основне питання, на нього не дано відповідь, а хто ж буде споживачем цього вугілля і відповідно яким чином забезпечити довгострокову перспективу збуту. Вкрай важливе питання, але я в своїй доповіді на початку я говорив, що це і експорт, це і балансування самими потужностями, це і переведення тих потужностей, які використовують дефіцитні, проблемні марки, як антрацит, на користь марки Г, яка добувається на території України і державними, і приватними компаніями, це комплексна програма з підтримки в тих ресурсах, які є наявні і більше того, з допомогою депутатів надіюсь, що ця підтримка буде відповідати тим коаліційним угодам, які було досягнуто. А соціально-економічну роботу чи програма соціально-економічного захисту працівників, так чи інакше будуть вивільнятися не обов'язково в результаті закриття шахт. Ми розуміємо, що є суттєва необхідність по крайній мірі по наземному персоналу проводити роботу, це адміністративний персонал якого на даний момент вкрай багато, це комплексна основна програма якою якраз нам... над якою працюють консультанти із залученням світового досвіду. Тому дякую вам за це.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Все, дякуємо вам Володимире Васильовичу.

Перш за все, я хотів би сказати, що дякую, що ми змогли сьогодні зібратися, обмінятися думками, що на кінець профспілка, так може висказати, бо ніяк не може зустрітися. Так, в крайньому разі різні погляди, але база одна, що ми все-таки зняли соціальну напругу, щоб ця галузь розвивалася. Я повинен вам сьогодні сказати, що комітет ініціював парламентські слухання... парламентські слухання і хотілося, щоб на ці парламентські слухання ми вже вийшли з єдиним поглядом, єдиною програмою по розвитку галузі і соціальному захисту працівників вугільної галузі. Обов'язково обіцяю, що закон 0929, я безпосередньо говорив про нього Володимирі Борисовичу і я думаю, що з понеділка він буде внесений в зал і будемо надіятися, що депутати його підтримають. І враховуючи 3813, який буде розглядуватися в бюджетному комітеті буквально зараз, що ми... *(Шум у залі)* 3813

Тому, шановні друзі, зараз знімаємо... у нас є електронна пошта комітету, хто немає, будь ласка, візьміть у кого, які... хто не зміг сьогодні виступити або в кого є які пропозиції, будь ласка скиньте на електронну пошту ми обробляємо цю інформацію, ми спілкуємося по цій інформації. І в крайньому разі, я думаю, що з цією інформацією вийдемо в зал.

Дякую всім за сьогоднішнє засідання. Дякую.